मर्कूसले लेखेको सुसमाचार

येशूको आगमन

(मत्ती ३:१-१२; लूका ३:१-६, १५-१७; यूहन्ना १:१९-२८)

१ येशूख्रीष्ट, परमेश्वरको पुत्रको सुसमाचार, अगमवक्ता
यशैयाले भनेको घटनाबाटै आरम्भ हुन्छ। २यशैयाले
लेखेका छन्:

> "सुन! म मेरो सेवकलाई तिम्रो अगि-अगि पठाउँछु। जसले तिम्रो बाटो तयार गर्नेछ।"
>
> *मलाकी ३:१*

> ३ "मरूभूमिमा कोही कराइरहेको छ: 'परमप्रभुको बाटो तयारपार, उहाँका गोरेटोहरू सोझो बनाऊ।'"
>
> *यशैया ४०:३*

४बप्तिस्मा दिने यूहन्ना आए अनि उजाड़-स्थानमा
मानिसहरूको बप्तिस्मा गर्ने काम गरे। तिनले मानिसहरूलाई
भने आफ्नो जीवन परिवर्त्तन गर्न चाहेको देखाउनलाई
बप्तिस्मा* गरिनु पर्छ। यसरी तिनीहरूको पापहरू क्षमा
हुनेछ। ५यहूदा र यरूशलेमका सम्पूर्ण मानिसहरू यूहन्ना
कहाँ गए। तिनीहरूले आफूले गरेका पापहरूको पश्चाताप
गरे। अनि तिनीहरूलाई यर्दन नदीमा यूहन्नाले बप्तिस्मा
दिए। ६यूहन्नाले ऊँटको रौंबाट तयार गरिएका लुगाफाटा
पहिरिएका थिए। उनको कम्मरमा छालाको पेटी थियो।
तिनले सलह र बनमह खान्थे। ७त्यसपछि यूहन्नाले
मानिसहरूमा प्रचार शुरू गरे: "म भन्दा पछि एक
व्यक्ति आउनु हुनेछ, उहाँ म भन्दा महान हुनुहुन्छ। म
निहुरेर उहाँको जुत्ताको फिता खोलिदिन लायकको छैनँ।
८म पानीद्वारा तिमीहरूलाई बप्तिस्मा दिन्छु तर उहाँले
तिमीहरूलाई पवित्र आत्माले बप्तिस्मा दिनुहुनेछ।"

बप्तिस्मा एउटा ग्रीक शब्द जसको अर्थ कुनै व्यक्ति, चीजलाई पानीमा हलुका डुबाउनु, अथवा चोब्नु।

येशूको बप्तिस्मा भयो

(मत्ती ३:१३-१७; लूका ३:२१-२२)

९त्यसै बेला यूहन्ना भएको स्थानमा गालीलीको
नासरत भन्ने शहरबाट येशू आउनु भयो। यर्दन नदीमा
यूहन्नाले येशूलाई बप्तिस्मा दिए। १०जब येशू पानीदेखि
बाहिर निस्कनु हुँदै थियो, उहाँले आकाश खुल्ला
देख्नुभयो। पवित्र आत्मा ढुकुरको रूप लिएर येशूकहाँ
ओर्लनु भयो। ११स्वर्गबाट एउटा आवाज आयो अनि
भन्यो: "तिमी मेरो पुत्र हौ अनि म तिमीलाई प्रेम गर्दछु।
म तिमीसँग धेरै आनन्दित छु।"

येशूको परीक्षा

(मत्ती ४:१-११; लूका ४:१-१३)

१२त्यसपछि पवित्र आत्माले येशूलाई मरूभूमितर्फ
पठाउनुभयो। १३चालिसदिनसम्म येशू त्यही मरूभूमिमा
हुनुहुन्थ्यो। उहाँ त्यहाँ जंगली जानवारहरूसगँ हुनुहुन्थ्यो।
जबसम्म येशू मरूभूमिमा हुनुहुन्थ्यो, उहाँ शैतानदेखि
परीक्षित बन्नुभयो। स्वर्गदूतहरू आए अनि येशूलाई मदत
गरे।

येशूद्वारा चेलाहरूको चुनाव

(मत्ती ४:१२-२२; लूका ४:१४-१५; ५:१-११)

१४त्यसपछि यूहन्नालाई कैदमा पारियो। येशू गालील
जानुभयो अनि परमेश्वरको सुसमाचार प्रचार गर्नु भयो।
१५येशूले भन्नुभयो, "यही नै उचित समय हो। परमेश्वरको
राज्य नजीक छ। तिमीहरूले आफ्नो रहन-सहन र हृदय
परिवर्त्तन गर अनि सुसमाचारहरूमा विश्वास गर।"
१६गालीलीको झील भएर येशू हिँडिरहनु भएको
थियो। येशूले शिमोन* र उसको भाइ अन्द्रियासलाई
देख्नुभयो। यी दुवैजना माछा पक्रनेहरू थिए अनि
पोखरीमा माछा समात्न जाल हान्दै थिए। १७येशूले

शिमोन शिमोनको अर्को नाउँ पत्रुस थियो।

तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “आऊ अनि मसँग हिंड़। म
तिमीहरूलाई बेग्लै प्रकारको माछा पक्रनेहरू बनाउँछु।
तिमीहरू मानिसहरू बटुल्ने काम गर्नेछौ माछाहरू होइन।”
१८त्यसकारण शिमोन र अन्द्रियासले तिनीहरूको जाल
फ्याँकिदिए अनि येशूलाई पछ्याए। १९येशू गालीली
झील भएर केही पर गइरहनु भएको थियो। उहाँले
अरू जब्दीका दुइजना छोराहरू दाज्यु भाइ याकूब र
यूहन्नालाई देख्नु भयो। तिनीहरू आफ्नो डुङ्गामा चढ़ेर
माछा मार्न जाल तयार गर्दैथिए। २०तिनीहरूका पिता
जब्दी र उनका काम गर्नेहरू पनि तिनीहरूसित डुङ्गामा
नै थिए। जब येशूले यी दुइ दाजुभाइलाई देख्नुभयो,
उहाँले तिनीहरूलाई आफूकहाँ बोलाउनु भयो। तिनीहरू
आफ्ना पितालाई छोड़ेर येशूकहाँ आए।

येशूद्वारा दुष्टात्मा भएको मानिसको उद्धार

(लूका ४:३१-३७)

२१येशू अनि उहाँका चेलाहरू कपर्नहुममा जानुभयो।
त्यसैबेला उहाँले शबाथको दिनमा सभाघरमा पसी
मानिसहरूलाई शिक्षा दिनलाग्नु भयो। २२त्यहाँ मानिसहरू
येशूको उपदेश सुनेर चकित भए। कानुनका शास्त्रीहरूले
झैं येशूले तिनीहरूलाई सिकाउनु भएन। येशूले तिनीहरूलाई
कुनै अधिकार भएको व्यक्तिले जस्तो सिकाउनु हुन्थ्यो।
२३जतिबेला येशू सभाघरमा हुनुहुन्थ्यो, त्यसबेला एकजना
दुष्टत्मा लागेको मानिस त्यहाँ थिए। २४त्यो चिच्यायो,
“नासरतको येशू, हामीदेखि तपाईं के चाहनु हुन्छ? के
तपाईं हामीलाई सर्वनाश गर्न आउनु भएको हो? म
तपाईंलाई जान्दछु। तपाईं—परमेश्‍वरकै पवित्र एक जन
हुनुहुन्छ।”
२५येशूले दुष्टात्मालाई हकार्नु भयो अनि भन्नुभयो,
“चूपलाग!” त्यस मानिसबाट निस्केर बाहिर आइज!”
२६त्यो दुष्टात्माले उसलाई जोडले झट्काएको थियो।
त्यसैबेला त्यो दुष्टात्मा ठूलो स्वरले चिच्याएर त्यसबाट
बाहिर निस्क्यो।
२७सबै मानिसहरू छक्क परे। तिनीहरूले एका-अर्कामा
भन्नुलागे, “यहाँ के भइरहेको छ? शायद यो मानिसले
केही नयाँ कुरो सिकाइरहेका होलान्। उहाँले अधिकारपूर्वक
सिकाइरहनु भएको छ। उहाँले दुष्टात्मालाई आज्ञा
गर्नसक्नु हुन्छ। अनि त्यो दुष्ट आत्माले उहाँको हुकुम
पालन गर्छ।” २८अनि यसो हुने बित्तिकै चाडै नै येशूको
खबर गालीलीको सबै मुलुकभरि जतातत्तै फैलियो।

येशूद्वारा अनेकौं मानिसहरू निको भएका

(मत्ती ८:१४-१७; लूका ४:३८-४१)

२९येशू अनि उहाँका चेलाहरूले सभाघर छाड़नुभयो।
तिनीहरू सबै याकुव र यूहन्नासँग शिमोन र अन्द्रियासको
घरमा जानुभयो। ३०शिमोनको सासू ज्वरोले थलिएर
ओछ्यान परेकी थिइन। मानिसहरूले येशूलाई तिनको
बारेमा सबै कुरा सुनाए। ३१त्यसपछि येशू तिनको
ओछ्यान छेउमा जानुभयो। येशूले ती स्त्रीको हात
समात्नु भयो अनि तिनलाई उठनमा मदत गर्नुभयो। यसो
गर्ने बित्तिकै जरो हरायो। तिनी जांति भइन्। त्यसपछि
तिनले उहाँहरूको सेवा गरिन्।
३२त्यस साँझमा जब सूर्य अस्तायो, मानिसहरूले
अनेकौं रोगीहरूलाई येशूकहाँ ल्याए। तिनीहरूले भूत
लागेकाहरूलाई पनि ल्याए। ३३शहरका सारा मानिसहरू
घरको ढोकामा भेला भएका थिए। ३४येशूले बेग्ला-बेग्लै
रोग लागेकाहरू सबैलाई निको पार्नुभयो। येशूले
मानिसहरूमा लागेका धेरै भूतहरू भगाउनु भयो। तर
येशूले भूतहरूलाई बोल्न दिनु भएन, किनभने भूतहरूले
उहाँ को हुनुहुन्छ भनेर जान्दथे।

येशूद्वारा सुसमाचार सुनाउने योजना

(लूका ४:४२-४४)

३५भोलिपल्ट बिहान, येशू चाँड़ै उठ्नुभयो। उहाँले
घर छोड़नुभयो, जतिवेला अन्धकार नै थियो। येशू
एकान्तमा जानुभयो अनि प्रार्थना गर्न लाग्नु भयो।
३६केही समयपछि, शिमोन र उनका साथीहरू येशूलाई
खोज्न गए। ३७तिनीहरूले येशूलाई भेटे अनि भन्नलागे,
“सबै मानिसहरू तपाईंलाई नै हेरिरहेका छन्।”
३८येशूले भन्नुभयो, “हामी यहाँ वरिपरिका अर्को
शहरहरूमा जानुपर्छ। त्यसर्थ ती ठाउँहरूमा पनि म
प्रचार गर्न सक्नेछु। त्यसैले म आएँको हुँ।” ३९अनि
येशूले गालीलीको सबै ठाउँहरूमा यात्रा गर्नुभयो। उहाँले
तिनीहरूका सभाघरहरूमा प्रचारगर्नु भयो अनि मानिसहरूमा
लागेका भूतहरू भगाइदिनु भयो।

येशूद्वारा एकजना रोगी निको भएको

(मत्ती ८:१-४; लूका ५:१२-१६)

४०एकजना कुष्ट रोग लागेको मानिस येशूकहाँ
आए। त्यसले घुँड़ा टेकेर येशूलाई बिन्ती गर्न लाग्यो,

"तपाईंमा त्यस्तो शक्ति छ, यदि तपाँईले चाहनु भयो भने म निको हुनसक्छु।"

४१येशूलाई त्यस मानिसप्रति दया लाग्यो। उहाँले त्यस मानिसलाई छुनुभयो र भन्नुभयो, "म तिमीलाई निको पार्न चाहन्छु। निको होऊ।" ४२त्यसपछि त्यस मानिसको कुष्टरोग हरायो, अनि त्यो निको भयो।

४३येशूले त्यस मानिसलाई जाने आज्ञा दिनुभयो। उहाँले त्यसलाई कड़ा चेतावनी पनि दिनुभयो। ४४येशूले भन्नुभयो, "होशियार बन, तिम्रो निम्ति मैले गरेको काम बारे कसैलाई केही नभन्नू। तर पुजाहारीकहाँ गएर आफूलाई देखाऊ। अनि परमेश्वरलाई केही भेटी चढ़ाऊ किनभने तिमी निको भएका छौ। मोशाले बताए बमोजिम भेटी चढ़ाऊ। त्यसबाट मानिसहरूलाई तिमी निको भयौ भन्ने थाहा हुने छ।" ४५तर त्यो मानिस त्यहाँबाट गयो अनि येशूले आफूलाई निको पार्नु भएको बारेमा जताततै सबै मानिसहरूसंग कुरा गर्‍यो। अनि येशूको खबर फैलियो। यसकारण येशूले खुल्लमखुल्ला शहरमा प्रवेश गर्नु भएन। येशू मानिसहरू नबस्ने ठाउँतिर जानुभयो। तर सबै शहरहरूबाट मानिसहरू येशूलाई भेटन आए।

येशूद्वारा पक्षाघातको रोगी मानिस निको भएको

(मत्ती ९:१-८; लूका ५:१७-२६)

२ केही दिनपछि, येशू कफर्नहुममा फर्कनुभयो। येशू घरमा हुनु हुन्थ्यो भन्ने खबर सबैले थाह पाए। २धेरै मानिसहरू येशूको शिक्षा सुन्न आए। भवन खचाखच थियो। त्यहाँ भित्र कुनै ठाउँ थिएन न ता ढोका बाहिर नै उभिने ठाउँ थियो। येशू ती मानिसहरूलाई सिकाइरहनु भएको थियो। ३केही मानिसहरूले पक्षाघात रोगीलाई येशूकहाँ ल्याई पुर्‍याए। चारजना मानिसहरूले त्यो पक्षघाती रोगीलाई बोकेका थिए। ४तर ती मानिसहरूले त्यो रोगीलाई येशू कहाँ ल्याउन सकेनन् किनभने त्यहाँ मानिसहरूको अत्यधिक भीड थियो। यसकारण ती मानिसहरू येशू भएको छाना माथि चढ़ेर गए, तिनीहरूले त्यहाँ छानामा एउटा प्वाल पारेका थिए। त्यसपछि तिनीहरूले त्यो पक्षाघात रोगीसुतेको ओछ्यान् तलतिर झारे। ५येशूले देख्नुभयो कि, ती मानिसहरूमा अत्यधिक विश्वास थियो। त्यसपछि येशूले ती पक्षाघात रोगीलाई भन्नुभयो, "ए युवक, तिम्रो पापहरू क्षमा भयो।"

६केही कानुनको शास्त्रीहरू त्यहीँ बसिरहेका थिए। तिनीहरूले येशूले गर्नुभएको कार्यकलाप देखे, अनि तिनीहरू स्वयं सोच्न लागे। ७"उहाँले किन यस्तो कुरा गर्नु हुन्छ? उहाँले यस्तो कुरा गरिरहनु भएको छ जो परमेश्वरको विरूद्धमा छ। केवल परमेश्वरले पापहरूलाई क्षमा गर्नुसक्नु हुनेछ।"

८येशूले शास्त्रीहरूले आपसमा उहाँको बारेमा के-के कुरा सोचिरहेका थिए भन्ने थाहा पाउनुभयो। अनि येशूले सोध्नु भयो, "किन तिमीहरूको मनमा यस्तो प्रश्न उठिरहेको छ? ९-१०मानिसको पुत्रलाई पृथ्वीमा पापहरूलाई क्षमा गर्ने अधिकार छ। तर म यो कसरी तिमीहरूलाई प्रमाण गर्नसक्छु! यो पक्षाघात रोगीलाईं के भन्नु सजिलो छ? 'तिम्रा पापहरू क्षमा गरिएको छ,' भन्नु वा, 'उठ, आफ्नो बिस्तरा बोक अनि हिँड़िहाल' भन्नु? तर म तिमीहरूलाइे अब देखाउनेछु कि पापहरू क्षमागर्ने मेरो अधिकार छ भनी।" यसो भनेर येशूले त्यो पक्षाघात रोगीलाई भन्नुभयो, ११"म तिमीलाई भन्दछु उठ, आफ्नो विछ्यौना बोक अनि घर जाऊ।" १२त्यो पक्षाघातको रोगी जुरूक्क उठ्यो। उसले आफ्नो विस्तरा उठायो अनि कोठादेखि बाहिरियो। सबै मानिसहरूले देख्न सके। सबै मानिसहरू छक्क परे अनि परमेश्वरलाई प्रशंसा गर्न लागे। तिनीहरूले भने, "हामीले यस्तो चमत्कार कहिल्यै देखेका थिएनौ!"

लेवी (मत्ती) येशूलाई पछ्याउँछन्

(मत्ती ९:९-१३; लूका ५:२७-३२)

१३येशू फेरि झीलतिर जानुभयो। धेरै मानिसहरूले उहाँलाई पछ्याउन थाले। अनि येशूले तिनीहरूलाई शिक्षा दिनुभयो। १४येशू झीलतिर जानु हुँदै थियो। उहाँले अल्फयसको छोरो लेवीलाई देख्नुभयो। लेवी कर-कार्यालयमा बसिरहेको थियो। येशूले तिनलाई भन्नुभयो, "तिमी मसँग हिँड़।" लेवी जुरूक्कै उठ्यो र येशूलाई पछ्याउन लाग्यो।

१५त्यस दिन, येशूले लेवीको घरमा नै खाना खानुभयो। त्यहाँ थुप्रै कर-उठाउनेहरू, पापीहरू येशू अनि उहाँका चेलाहरूसित खाना खाइरहेका थिए। त्यहाँ घेरै मनिसहरू थिए जसले येशूलाई पछ्याउन लागेका थिए। १६केही शास्त्रीहरूले (तिनीहरू फरिसीहरू थिए) येशूलाई पापीहरू र कर उठाउनेहरूसँग खाना खाइरहेका देखे। तिनीहरूले येशूको चेलाहरूलाई भने, "किन उहाँले कर उठाउनेहरू र पापीहरूसँग खाना खानु भएको हो?" १७येशूले यी कुरा सुन्नु भयो, अनि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो,

“निरोगीहरूलाई वैद्यको आवश्यकता पर्दैन। रोगी
मानिसहरूलाई नै वैद्यको आवश्यकता पर्छ। म असल
मानिसहरूलाई बोलाउन यहाँ आएको होइन। म पापीहरूलाई
बोलाउन यहाँ आएको हुँ।”

येशू अरू धार्मिक प्रमुखहरू भन्दा फरक

(मत्ती ९:१४-१७; लूका ५:३३-३९)

१८यूहन्नाका चेलाहरू र फरिसीहरू* उपवास
बसेकाथिए। केही मानिसहरू येशूकहाँ आए अनि भन्न
लागे, “यूहन्नाका चेलाहरू उपवास बसेका छन् अनि
फरिसीहरूका चेलाहरू पनि उपवास बसेका छन्। तर
तपाईंको चेलाहरू किन उपवास बस्तैनन?”
१९येशूले जवाफ दिनुभयो, “जब कुनै विवाह हुन्छ,
दुलहाका अतिथिहरू तिनीहरूलाई दुलहा तिनीहरूको
साथ रहेसम्म उपवास बस्ने कारण छैन। उनी तिनीहरूसाथ
भए सम्म त्यहाँ उपवास हुन सक्तैन। २०तर समय
आउनेछ जब दुलहालाई तिनीहरूबाट अलग लगिन्छ।
त्यसबेला तिनीहरूले उपवासलिन्छन्।
२१“कसैले पनि पुरानो कोटमा नखुम्चिएको टालो
टाल्दैन। यदि उसले त्यसो गरे त्यो टालो खुम्चिनेछ अनि
कोटबाट निस्कने छ। तब प्वाल अझ ठूलो हुनेछ।
२२त्यसरी नै, कसैले पनि नयाँ दाखरस पुरानो दाखरसको
थैलामा खन्याउन चाहँदैन। किन? किनभने नयाँ दाखरसले
त्यो थैलो नै फटाउँछ अनि दाखरस र दाखरसको
थैलाहरू दुवै नष्ट हुन्छ। यसर्थ मानिसहरूले नयाँ
दाखरस नयाँ थैलोमा भर्न मन पराउँछन्।”

कोही यहूदीहरूद्वारा येशूको निन्दा

(मत्ती १२:१-८; लूका ६:१-५)

२३सबाथको दिनमा, येशू आफ्ना चेलाहरू साथ
अन्नका खेतहरू भएर जाँदै हुनुहुन्थ्यो। चेलाहरूले हिँड्दै
गर्दा अन्नका बालाहरू टिप्न लागे। २४फरिसीहरूले यो
देखेर येशूलाई भने, “तपाईले देख्नु भयो, तपाईंका
चेलाहरूले के गरिरहेकाछन्? सबाथको दिनमा यसो गर्नु
कानूनको विरुद्ध हो।”
२५येशूले भन्नुभयो, “तिमीहरूले कहिल्यै पढ़ेका
छैनौ कि जब दाऊद अनि उनका सङ्गीहरू भोकाएका
थिए अनि खानेकुरा चाहन्थे त्यस बेला दाऊदले के
गरे? २६यस्तो घटना अवीथर जस्ता प्रधान पूजाहारीको
समयमा भएको थियो। दाऊदले, परमेश्वरको घरमा
पसेर परमेश्वरलाई चढ़ाइएको रोटी खाएको थिए। अनि
मोशाको कानुन अनुसार खालि पूजाहारीहरूले रोटी खान
सक्छन्। दाऊदले आफ्नो साथमा भएका सबै मानिसहरूलाई
पनि केही रोटीहरू दिए।”
२७त्यसपछि येशूले फरिसीहरूलाई भन्नुभयो, “शबाथको
दिन, मानिसहरूलाई सहयोग गर्नु भनेर नै शुरू भएको
हो। शबाथ दिनको नियमहरू पालन गर्नैपर्छ भनेर
मानिसहरू बनेको होइन। २८यसैले मानिसको पुत्र नै
शवाथ दिनको पनि परमप्रभु हुन्।”

येशूद्वारा कोरीको हात निको

(मत्ती १२:९-१४; लूका ६:६-११)

३ अर्को दिन येशू सभाघरमा जानुभयो। त्यहाँ एकजना
एउटा हात डुँड़े भएको मानिस थियो। २कोही
यहूदीहरू त्यहाँ येशूले शबाथको दिनमा त्यसलाई निको
पार्नुहुन्छ कि भनी उहाँको ध्यान सहित चियो गर्दैथिए।
तब तिनीहरूले दोष लाउन सक्थे। ३येशूले त्यो डुँड़े हात
भएको मानिसलाई भन्नुभयो, “यहाँ खडा हौ अनि सबै
मानिसहरूले तिमीलाई देख्नु सक्नेछन्।”
४अनि येशूले मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “शबाथको
दिनमा, कुन चाँहि काम गर्नु अनुमति दिइन्छ: असल
गर्नु वा खराब गर्नु? कसैको प्राण बँचाउनु वा नाश
गर्नु?” मानिसहरूले येशूलाई कुनै जवाब दिएनन्।
५येशूले चारै तिर मानिसहरूलाई रिसाएर हेर्नुभयो।
उहाँ खूबै दुखि:त बन्नुभयो किनभने तिनीहरू कठोर
हृदयका थिए। येशूले त्यस मानिसलाई भन्नुभयो, “तिम्रो
हात मलाई देखाऊ।” त्यस मानिसले आफ्नो हात येशू
कहाँ पसार्‍यो अनि तुरून्तै निको भइहाल्यो। ६तब
फरिसीहरू गए अनि हेरोदीयसहरूलाई लिएर येशूलाई
कसरी मार्ने योजना बनाउन शुरू गरे।

अनेकौं मानिसहरू येशूको पछि लाग्छन्

७येशू आफ्ना चेलाहरूसित झीलतिर जानुभयो।
गालीलीका अनकौं मानिसहरूले उहाँलाई पछ्याए।
८यहूदीया, यरूशलेम इदुमिआ यर्दननदीको अर्कोतर्फ

फरिसीहरू फरिसीको अर्थ “अलग गरिएको व्यक्ति”। फरिसीहरू यहूदीहरूको एक दल थियो। ख्रीष्टको समयमा यहूदीहरूमा तिनीहरूको शक्ति र प्रभाव ठूलो थियो।

अनि टायर र साइडनका इलाकाबाट पनि धेरै मानिसहरू
त्यहाँ आई पुगे। ती मानिसहरू येशूले गरेका सबै
कुराहरू सुनेर आएका थिए। ९उहाँले ती सबै मानिसहरूलाई
देख्नुभयो। अनि उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई एउटा सानो
डुङ्गा तयार गर्नु भन्नु भयो। उहाँले यस्तो आदेश गर्नुभयो
किनभने भीड़को कारणले थिचोमिचो पो हुने होकि भन्ने
डर थियो १०येशूले धेरै मानिसहरूलाई निको तुल्याउनु
भएको थियो। यसर्थ सबै रोगी मानिसहरूले उहाँलाई
छुन भनेर ठेलमठेला गर्दथे। ११कसैलाई दुष्टआत्मा
लागेको थियो। जब ती दुष्टात्माहरूले येशूलाई देख्यो,
तिनीहरूले उहाँ अघि शिर निहुराए अनि कराए, "तपाईं
परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ!" १२तर उहाँ को हुनु हुन्छ
मानिसहरूलाई नचिनाउनु भनी ती दुष्टात्माहरूलाई कड़ा
आज्ञा दिनुभयो।

येशूले आफ्ना बाह्र चेलाहरू छान्नु भयो

(मत्ती १०:१-४; लूका ६:१२-१६)

१३त्यसपछि येशू पहाड़माथि लाग्नुभयो। येशूले कोही
मानिसहरूलाई आफू कहाँ बोलाउनु भयो। ती मानिसहरूलाई
येशूले नै छान्नु भएको थियो। ती मानिसहरू येशू
भएकहाँ पुगे। १४येशूले बाह्रजनालाई चुन्नु भयो अनि
तिनीहरूलाई प्रेरित भनेर भन्नुभयो। येशूले ती बाह्रजना
मानिसहरूलाई उहाँसित बस्नु अनि प्रचारका निम्ति अरू
स्थानमा पठाउन चाहनुहुन्थ्यो। १५अनि येशूले ती
मानिसहरूमा अरू मानिसहरूमा लागेको दुष्ट आत्मा
हटाउने शक्ति प्राप्त होस् भन्ने चाहनुहुन्थ्यो। १६येशूले
छान्नु भएका ती बाह्रजना मानिसहरू थिए: शिमोन
(जसलाई उहाँले पत्रुस नाउ दिनु भएको थियो); १७याकूब
र यूहन्ना, जब्दीका छोराहरू (जसलाई येशूले बोअनर्गेश
नाउँ दिनु भएको थियो जसको अर्थ हुन्छ "गर्जनका
छोराहरू"); १८अन्द्रियास, फिलिप, बर्थलमै, मत्ती, थोमा,
याकूब (अल्फयसको छोरो,) थेदियस, सिमोन कनानी*,
१९अनि यहूदा इस्करयीत जसले येशू सित विश्वासघात
गरेको थियो।

कसैले येशूमा शैतान भएको ठान्छन्

(मत्ती १२:२२-३२; लूका ११:१४-२३; १२:१०)

२०त्यसपछि, येशू घर जानुभयो। तर फेरि अनेकौं
मानिसहरू त्यहाँ भेला भए। त्यहाँ यति विघ्न मानिसहरू
थिए कि येशू र आफ्ना चेलाहरूले भोजन खान पनि
पाउनु भएन। २१येशूका परिवारका सदस्यहरूले यी सबै
थाहा पाए। तिनीहरूले उहाँको मन ठेकानमा छैन भनी
उहाँको जिम्मा लिन तिनीहरू आए।

२२अनि यरूशलेमबाट आएका शास्त्रीहरूले भने,
"बील्जीबुल (शैतान) उहाँभित्र रहेको छ! उसले
दुष्टआत्माहरूको मालिकद्वारा अधिकार पाएर मानिसहरूमा
भएको दुष्ट-आत्माहरू भगाउँदछ।"

२३यसकारण येशूले सबैलाई एकत्र गर्नु भयो अनि
मानिसहरूलाई शिक्षा दिनलाई नीति कथाहरूको दृष्टान्त
दिनु भयो। येशूले भन्नुभयो, "शैतानले शैतानलाई
मानिसहरूबाट कसरी निकाल्न सक्छ? २४यदि कुनै राज्य
विभक्त भएर आफ्नै विरूध्द झगड़ा गरे त्यो धेरै चल्न
सक्तैन। २५अनि एक परिवार विभक्त भएर अनि फुट
भएका अंश एक अर्कासित लड़िरहे त्यो परिवारको
रूपमा खड़ा रहन सक्तैन। २६अनि जब शैतान शैतानसँगै
र आफ्नै मानिसहरूसँग झगडा गर्छ भने त्यो धेरै दिन
टिक्न सक्तैन। यो अवस्थामा शैतानको अन्त हुनेछ।
२७यदि कुनै व्यक्ति एकजना बलवान मानिसको घरमा
उसका चीजबीज चोर्न भनी पस्न चांहन्छ भने उसले
पहिले त्यो बलवान व्यक्तिलाई डोरीले बाध्नु पर्छ। तब
मात्र त्यसले त्यो बलवान मानिसको घरबाट चीजहरू
लुट्न सक्छ। २८म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। मानिसहरूले
गरेका सबै पापहरू अनि निन्दाहरू क्षमा हुनेछ। २९तर
पवित्र आत्माका* विरुद्ध कसैले गरेका खराब कुराहरू
कहिल्यै क्षमा हुनेछैन। किनभने उ सँधै त्यो पापको दोषी
बन्नु पर्नेछ।"

३०येशूले यसो भन्नुभयो किनभने शास्त्रीहरूले येशूभित्र
दुष्टात्मा रहेको छ भनेका थिए।

येशूको चेलाहरू नै उहाँको साँचो परिवार

(मत्ती १२:४६-५०; लूका ८:१९-२१)

३१तब येशूका आमा र भाइहरू आए। उनीहरू
बाहिरै खड़ा भएर एकजनालाई येशूलाई बोलाउन पठाए।
३२धेरै मानिसहरू येशूका वरिपरि बसेका थिए। तिनीहरूले

कनानी कनानीहरू एक यहूदी राजनैतिक दलकाहरू थिए।

पवित्र आत्मा परमेश्वरको आत्मा, येशूको आत्मा अनि आरामदायक पनि भनिन्छ। परमेश्वरले औ ख्रीष्टसित मिलेर संसारमा मानिसहरू माझ उनले परमेश्वरको काम गर्छन्।

येशूलाई भने, “तपाईंका आमा र भाइहरू तपाईंलाई
पर्खेर बाहिर बसिरहेका छन्।”
[33]येशूले उत्तर दिनु भयो, “को चाँहि मेरा आमा
हुन्? को चाँहि मेरा भाइहरू हुन्?” [34]तब येशूले
आफ्ना वरिपरि गोलो भएर बसेका मानिसहरूलाई
हेर्नुभयो। उहाँले भन्नुभयो, “यी मानिसहरू नै मेरा आमा
र भाइहरू हुन्! [35]मेरा साँचा भाइहरू अनि बहिनीहरू
र आमा तिनीहरूनै हुन् जसले परमेश्वरले चाहे अनुसार
कर्म गर्दछन्।”

बीउ छर्ने खेतीवालको वारेमा नीतिकथा

(मत्ती १३:१-९; लूका ८:४-८)

४ अर्को समय, येशू झीलको किनारमा हुनु हुन्थ्यो
अनि मानिसहरूलाई उपदेश दिन लाग्नु भयो। धेरै
धेरै मानिसहरू येशूका वरिपरि भेलाभए। यसर्थ येशू
समुद्रमा एउटा डुङ्गामा चढ्नु भयो अनि त्यहाँ बस्नुभयो।
सबै मानिसहरू समुद्रको किनारमा नै रहे। [2]येशूले
डुङ्गाबाट सिकाउनु भयो। येशूले तिनीहरूलाई नीति
कथाहरूको उपयोग गरेर धेरै कुराहरू सिकाउनु भयो।
उहाँले भन्नुभयो, [3]“सुन! एकजना खेतीवाला बीउ छर्न
गयो। [4]जब त्यसले बीउ छऱ्यो केही बीउहरू बाटोमा
छरियो। चराचुरूङ्गीहरू आए अनि ती बीउहरू खाइदिए।
[5]केही बीउहरू चट्टान भएको भूईंमा छरिए जहाँ त्यत्ति
माटो थिएन। माटोको गहिराई नभएकोले त्यहाँ छिट्टै ती
बिरूवाहरू उम्रे। [6]तर जब घाम लाग्यो ती विरूवाहरूलाई
डड़ाइदिए अनि ती सुकीगए किनभने तिनीहरूको जरा
त्यत्ति गहिरोमा थिएन। [7]कतिपय बीउहरू काँड़ाघारीमा
पऱ्यो, जब काँड़ाहरू बढ़ेर आए अनि ती विरूवाहरूलाई
त्यसले राम्ररी बढ़्न दिएन। अनि ती विरूवाहरूमा फल
लाग्न सकेन। [8]केही बीउहरू राम्रा माटोमा परे। राम्रा
माटोमा ती उम्रिए। ती बढे अनि फल दिनसक्ने भए।
केही बोटहरूले तीस गुणा, केहीले साठी गुणा र
केहीले सय गुणा जति पनिफल फलाए।”
[9]अनि येशूले भन्नुभयो, “तिमीहरू मध्येजसले
सुनिरहेकाछौ, मेरो कुरा सुन।”

येशू भन्दछन् उहाँले किन दृष्टान्तहरू उल्लेख गर्नुभयो

(मत्ती १३:१०-१७; लूका ८:९-१०)

[10]अनि जब येशू एक्लै हुनु हुन्थ्यो, बाह्रजना
प्रेरितहरू* र उहाँका अरू चेलाहरूले उहाँले भन्नुभएको
नीतिकथाहरूको बारेमा सोध्न थाले।
[11]येशूले भन्नुभयो, “खालि तिमीहरूले मात्र परमेश्वरको
राज्यको रहस्य बारे जान्नसक्छौ। तर अरू मानिसहरूलाई
म नीतिकथाहरू भनेरै सबै कुरा दिन्छु। [12]किनकि:

‘तिनीहरू हेर्न ता हेर्छन्, तिनीहरू देख्तैनन्,
तिनीहरू सुन्न ता सुन्छन्, तिनीहरू बुझ्दैनन्
यदि तिनीहरूले देखे र बुझे भने, तिनीहरू
बद्लिनेछन् र क्षमा हुनेछ।’”

यशैया ६:९-१०

येशू बीउको व्याख्या गर्नुहुन्छ

(मत्ती १३:१८-२३; लूका ८:११-१५)

[13]येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “के सित
तुलना गर्न सक्छ? यदि तिमीहरूले बुझ्न सकेनौ भने
कसरी अरू नीतिकथा बुझ्ने छौ? [14]खेतीवाला एउटा
व्यक्ति जस्तै हो जसले परमेश्वरको वचनलाई छर्दछ।
[15]कहिलेकहीं ती वचनहरू बाटोतिर छरिन्छन्। यी सब
ती मानिसहरू जस्तै हुन् जसले परमेश्वरको वचन
सुन्दछ। अनि शैतान आउँछ अनि तिनीहरूमा रोपिएका
वचनलाई लगेर जान्छ। [16]अरूहरू चट्टान भएको
माटोमा छरिएका बीउहरू जस्तै हुन्। तिनीहरू वचन
सुन्दछन् अनि तत्काल आनन्दसाथ स्वीकार गर्दछन्।
[17]तर तिनीहरूले आफ्नो जीवनमा गहिरो रूपमा ती
वचनहरू ग्रहण गर्दैनन्। तिनीहरूले क्षणिक रूपमा मात्र
यसलाई ग्रहण गर्दछन्। अनि जब वचनको कारणले
तिनीहरू संकट अनि खेदोमा पर्छन् झट्टै तिनीहरूले
विश्वास छोड़िदिन्छन्। [18]अरू मानिसहरू काँड़ाघारीमा
परेको बीउहरू जस्तै हुन। तिनीहरू बचनहरू सुन्दछन्।
[19]अनि यी कुराहरू तिनीहरूका जीवनमा आइपर्छ:
जीवनको चिन्ता, रूपियाँ-पैसाको लालच, अनि अरू
त्यस्तै थोकहरूको चाहना। यस्ता कुराहरूको कारणले
वचनहरूको विकास हुन सक्तैन। अनि वचनहरू तिनीहरूका
जीवनमा फलदायी पनि हुँदैनन्। [20]अरू मानिसहरू
मलिलो माटामा रोपिएका बीउहरू झैं हुन्छन्। तिनीहरू
वचन सुन्दछन् अनि ग्रहण गर्दछन्। अनि बचनहरू
तिनीहरूमा बढ़्दछन् र फल दिने योग्य हुन्छन् कहिले

प्रेरितहरू येशूले आफ्नो खास सहायक चुन्नु भएको मानिसहरू।

तीस गुणा, कहिले साठी गुणा, अनि कहिले सय गुणा सम्म।"

तिमीमा जे जति छ त्यो प्रयोग गर

(लूका ८:१६-१८)

२१ अनि येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "कि तिमीहरूले कुनै दीयोलाई पाथीमुनि वा ओछ्यानमुनि राख्नु भनेर ल्याउँछौ? होइन तिमीहरूले दीयोलाई सामदान माथि राख्नलाई ल्याउँछौ। २२ लुकाइएका प्रयेक कुराहरू देखा पर्नेछ। सबै गुप्ति कुराहरू प्रकाशमा आाउनेछ। २३ तिमीहरू जसले मलाई सुनिरहेका छौ, सुन।"

२४ तब उहाँले भन्नुभयो, "तिमीहरूले जे पनि सुन्छौ त्यस कुराहरूमाथि राम्ररी बिचार गर। तिमीहरूले जे जति अरूलाई दिदँछौ त्यत्तिनै परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनुहुनेछ। २५ तर परमेश्वरले तिमीहरूलाई अझ अधिक दिनुहुनेछ। जोसित छ उसले अझ धेरै पाउनेछ। तर जससित छैन, आफूसित भएको त्यो पनि उसले हराउनु पर्नेछ।"

येशू बीउको बारेमा भन्नु हुन्छ

२६ त्यसपछि येशूले भन्नुभयो, "परमेश्वरको राज्य एकजना मानिस जस्तै हो जसले जमीनमा बीउ छर्दछ। २७ बीउहरू उम्रन्छन् बढ्न थाल्दछ। मानिस सुतेको होस वा उठेको त्यो दिन होस् कि रात होस् बीउ उम्रँदै जान्छ। मानिसहरूले जान्दैन त्यो कसरी उम्रन्छ। २८ कसैको सहयता नपाई नै जमीनले अन्न उर्माछ। पहिले बोट उम्रन्छ। त्यसपछि बाला अनि त्यसरीनै बोटभरि अन्नको दाना लाग्दछ। २९ जब अन्न पाक्छ, मानिसले त्यसलाई काट्दछ। यो नै फसलकाट्ने उचित समय हो।"

राज्य रायोको दाना जस्तै हो

(मत्ती १३:३१-३२, ३४-३५; लूका १३:१८-१९)

३० त्यसपछि येशूले भन्नुभयो, "परमेश्वरको राज्य यस्तै हो भनेर हामी के-को दृष्टान्त उपयोग गर्न सक्छौ? यसको वर्णन गर्न कुन दृष्टान्त हामी उपयोग गर्न सक्छौ? ३१ परमेश्वरको राज्य रायोको दाना जस्तै हो। रायोको दाना एकदमै सानो बीउ हो जसलाई भूइँमा छरिन्छ। ३२ तर जब तिमीहरूले यसको बीउ छर्दछौ, यो उम्रँदै बढ्छ अनि यो तिमीहरूको बगैंचामा सबैभन्दा अग्लो बोट भएर देखा पर्दछ। यसको ठूलठूला हाँगाहरू हुन्छन्, जङ्गली चराचुरूङ्गीहरू आउँदछन् अनि गुँड़ बनाएर आफूलाई घामको पोलाइ वा झुस्लाइबाट जोगाउँदछ।"

३३ येशूले मानिसहरूलाई सिकाउन यस्ता थुप्रै दृष्टान्त भन्नुभयो। उहाँले तिनीहरूले जतिसम्म बुझ्दछन् त्यही स्तरसम्म सिकाउनुभयो। ३४ मानिसहरूलाई सिकाउनलाई येशूले दृष्टान्त उपयोग गर्नुभयो। तर जब येशू र उहाँका चेलाहरूमात्र एकान्तमा एकत्र भएका हुन्थे, येशूले तिनीहरूलाई सबै कुरा व्याख्या गरिदिनु हुन्थ्यो।

येशूले आँधी थाम्नु भयो

(मत्ती ८:२३-२७; लूका ८:२२-२५)

३५ त्यसदिन साँझमा येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, "हामी झील पारितर्फ तरौ।" ३६ येशू र चेलाहरूले मानिसहरूलाई त्यहीँ छोड़े। उनीहरू सबै येशू पहिले चढ़िरहनु भएको डुङ्गाद्वारा गए। उनीहरूसँग अरू डुङ्गाहरू पनि थिए। ३७ समुद्रमा त्यस बेला डरलाग्दो आँधी चल्यो। समुद्रका छालहरूले डुङ्गाको छेऊमा हान्यो अनि डुङ्गामा पानी पस्नलाग्यो। डुङ्गाप्राय: पानीले भरिन लाग्यो। ३८ येशू डुङ्गाको पछिल्लो पट्टि हुनुहुन्थ्यो सिरानीमा टाउको राखेर उहाँ सुतिरहनु भएको थियो। चेलाहरू गएर उहाँलाई ब्युँझाए। तिनीहरूले भने, "हे गुरूज्यू, हामीहरू डुब्दै छौ। के वास्ता गर्नु हुन्न?"

३९ तब येशू जुरूक्क उठ्नुभयो अनि त्यो आँधीलाई हकार्नु भयो। येशूले झीललाई भन्नु भयो, "चूपचाप बस। शान्त होऊ।" अनि तत्कालै आँधी थामियो अनि झील शान्त बन्यो। ४० येशूले चेलाहरूलाई भन्नु भयो, "तिमीहरू किन यस्तो कायर? तिमीहरूमा अझपनि विश्वास छैन?" ४१ चेलाहरू खूबै डराए अनि एका अर्कासित बहस गर्न लागे, "उहाँ कस्तो प्रकारको मानिस हुनुहुन्छ? यतिसम्म कि आँधी र छालहरूले पनि उहाँको आज्ञा मान्दछ।"

दुष्टात्मा बाट छुट्कारा एक व्यक्ति

(मत्ती ८:२८-३४; लूका ८:२६-३९)

५ येशू र उहाँका चेलाहरू झीलको अर्को किनारतिर भएका गिरासीन मानिसहरूकहाँ जानुभयो। २ जब येशू डुङ्गाबाट बाहिरिनु हुँदै थियो त्यसैबेला चिहानबाट दुष्ट आत्मा लागेको एउटा मानिस उहाँलाई भेटन आयो। ३ यो मानिस चिहानहरूमा बस्ने गर्दथ्यो। त्यसलाई

कसैले अधीन गर्न सकेनन्, यतिसम्म कि सांग्लाले
बाँधेर पनि। [४]धेरैपल्ट मानिसहरूले त्यसको हात र
खुट्टाहरू साँग्लोले बाँधेर राख्ने चेष्टा गरे। तर त्यसले
आफ्ना हात र खुट्टामा बाँधिका सांग्लोहरू चुँड़ाइदिन्थ्यो।
त्यसलाई वशमा राख्न कसैको शक्ति थिएन। [५]रात र
दिन चिहानको वरिपरि र पहाड़तिर त्यो मानिस डुलिरहन्थ्यो।
त्यो चिच्याएर रून्थ्यो अनि आफैले आफैलाई ढुंगाले
काट्दै हिँड़थ्यो।

[६]जब येशू टाड़ामा हुनुहुन्थ्यो, त्यो मानिसले उहाँलाई
देख्यो। त्यो येशूकहाँ दगुरेर गयो अनि उहाँको अघि
निहुरियो। [७-८]येशूले त्यस मानिसलाई भन्नुभयो, "ए
दुष्टात्मा, यस मानिसबाट बाहिर निस्की।" अनि त्यो
मानिस तिखो स्वरले चिच्यायो, "मबाट तपाईंले के
चाहनुहुन्छ, येशू, सर्वोच्च परमेश्वरका पुत्र? म परमेश्वरमा
शपथ हालेर तपाईंलाई बिन्ती गर्दछु मलाई शान्ति
नदिनुहोला!"

[९]त्यसपछि येशूले त्यस मानिसलाई सोध्नु भयो,
"तिम्रो नाम के हो?"

त्यसले उत्तर दियो, "मेरो नाउँ फौज* हो, किनभने
हमीहरू धेरै छौं।" [१०]ती आत्माहरूले येशूलाई घरि घरि
त्यस इलाकाबाट बाहिर निकाला नगरियोस् भनि विन्तीगरे।

[११]त्यहाँ नजिकैको एउटा पहाड़मा धेरै सूँगुरहरूको
बथान चरिरहेको थियो। [१२]भूतात्माहरूले येशूलाई बिन्ती
गर्नलागे, "हामीलाई ती सूँगुरहरू भएको ठाउँमा
पठाईदिनुहोस्। हामीलाई तिनीहरू भित्र जानु दिनुहोस्।"
[१३]अनि येशूले तिनीहरूलाई त्यसै गर्न दिनुभयो। ती
भूतात्मा मानिसलाई छोड़ेर सुँगुरहरू मा पसे। त्यसपछि
ती सूँगुरहरू भिरालो पहाड़ अनि समुद्र तिर हुर्रिन लागे।
सबै सूँगुरहरू डुबे। त्यो बगालमा प्राय: २००० वटा
सूँगुरहरू थियो।

[१४]सूँगुर गोठालाहरू पनि भागिगए। तिनीहरू शहर र
बस्ती तिर गए। तिनीहरूले भएका सबै घटनाहरू
मानिसहरूलाई सुनाए तब मानिसहरू भएको घटना हेर्न
आए। [१५]मानिसहरू येशूकहाँ आए। तिनीहरूले भूतात्मा
लागेका मानिसलाई त्यहाँ देखे। त्यस मानिसले लुगाफाटा
पहिरिएको थियो अनि त्यसको मानसिक अवस्था ठीकै
थियो। सबै मानिसहरू भयभीत थिए। [१६]कोही मानिसहरू
त्यहाँ थिए जसले येशूले गरेका कुराहरू देखेका थिए।
ती मानिसहरूले अरू मानिसहरूलाई नराम्रो आत्माले
भेट्टाएको त्यस मानिसलाई के भएको थियो त्यो व्याख्या
गरे। तिनीहरूले सूँगुरहरूको बारेमा पनि सुनाए। [१७]अनि
मानिसहरूले बिन्ती गर्दै येशूलाई त्यहाँबाट कतै जानुहोस्
भने।

[१८]येशू डुङ्गामा चढ़दै हुनुहुन्थ्यो, दुष्टात्माहरूदेखि
मुक्त भएको त्यस मानिसले येशूसँगै जानलाई बिन्ती
गऱ्यो।

[१९]तर येशूले त्यस मानिसलाई उहाँसँग जानलाई
अनुमति दिनुभएन। येशूले भन्नुभयो, "आफ्नो घर-परिवार
र साथीहरू भएकहाँ जाऊ। परमप्रभुले तिमीहरूकालागि
जे जति गर्नुभएको छ त्यस बारे सबैलाई भन। परमेश्वरले
मलाई दया गर्नु भयो भनी तिनीहरूलाई भन।" [२०]तब
त्यो मानिस गयो अनि त्यहाँका दस-शहरका* मानिसहरूलाई
येशूले गर्नु भएको महान कार्यहरूको बारेमा सुनायो।
सबै मानिसहरू चकित बनेका थिए।

येशूद्धारा मृत युवतीलाई प्राणदान अनि रोगी स्त्रीलाई आरोग्य प्रदान

(मत्ती ९:१८-२६; लूका ८:४०-५६)

[२१]येशू डुङ्गामा चढ़ेर समुद्रपार गरी झीलको अर्को
तर्फ जानुभयो। समुद्रको त्यस किनारमा उहाँका वरिपरि
धेरै मानिसहरू भेला भए। [२२]सभाघरका एकजना प्रमुख
जसको नाउँ याइरस थियो उहाँ भएतिर आए। याइरसले
येशूलाई देखे अनि येशूलाई दण्डवत गरे। [२३]याइरसले
येशूलाई एकोहोरो बिन्ती गरिरह्यो र भन्यो, "मेरी सानी
छोरी मर्न आँटेकी छे। कृपया झट्टै आउनुहोस् र उस
माथि तपाईंको हात राख्नुहोस्। त्यसपछि उ निको हुनेछ
अनि बाँच्नेछ।"

[२४]अनि येशूले याइरसको साथ दिनुभयो। धेरै
मानिसहरूले येशूलाई पछ्याए। येशूलाई वरिपरि घेरिएको
भीड़ले उहाँलाई धकेलीरहेको थियो।

[२५]ती मानिसहरूसँग एउटी आईमाई पनि थिई। त्यस
आईमाईलाई बाह्र वर्ष अघिदेखि रगत बग्ने व्यथा
थियो। [२६]त्यो आईमाई खूबै पीड़ित थिई। धेरै डाक्टरहरूले
त्यसको उपचार गरे। आफ्ना भए जति सबै सम्पत्ति
त्यसले खर्च गरेकी थिई। तर उसमा सुधार पटक्कै
आएन। त्यसको व्यथा अझ बिग्रँदै गयो। [२७]त्यस

फौज फौज नामको अर्थ हुन्छ अत्यन्तै धेरै। रोम सेनामा एउटा फौजमा प्राय: ५,००० मान्छेहरू थिए।

दस-शहर गालीली झीलको किनारमा अवस्थित दसवटा त्यसबेलाका ग्रिसेलो शहरहरू।

आईमाईले येशूको बारेमा सुनेकी थिई। मानिसहरूको
भीड़ भएर गई त्यस स्त्री पछिल्तिरबाट येशू कहाँ आई
अनि उहाँको कोट छोई। २८त्यसले बिचार गरी, “यदि
मैले उहाँको कोट मात्रपनि छुन पाएँ भने म जाती
हुनसक्छु।” २९अनि जब त्यसले उहाँको कोट छोई
तत्कालै रगत बग्न बन्द भयो। त्यस आईमाईले आफ्नो
सारा जीउ नै व्यथा मुक्त भएको अनुभव गरी। ३०अनि
येशूले आफूबाट शक्ति सञ्चार भइरहेको अनुभव गर्नुभयो।
उहाँ रोकिनु भयो अनि भीड़तर्फ फर्कनुभयो। अनि
उहाँले सोध्नु भयो, “कसले मेरो वस्त्र छोयो?”

३१चेलाहरूले येशूलाई भने, “तपाईंको वरिपरि यति
विघ्न मानिसहरू छन्। तपाईलाई ठेल्दैछन्। तर तपाईं
सोध्नु हुन्छ ‘मलाई कसले छोयो?’”

३२तर येशूले त्यो छुने मानिसलाई पत्ता लगाउन
घरि-घरि हेर्न लाग्नु भयो। ३३त्यस आईमाईले आफु
निको भएको ठानी। अनि त्यो आई अनि येशूको
चरणमा घोप्टी। त्यो डरले काँपिरहेकी थिई। त्यसले
सारा सत्य येशूलाई सुनाई। ३४येशूले त्यस आईमाईलाई
भन्नुभयो, “हे स्त्री, तिमी निको भयौ किनभने तिमीले
विश्वास गर्‍यौ। शान्तिसित जाऊ। अब तिमी तिम्रो
रोगबाट मुक्त भयौ।”

३५येशू अझैसम्म त्यहाँ बोलिरहनु भएको थियो।
केही मानिसहरू सभाघरका प्रमुखका घरबाट आए।
तिनीहरूले भने, “तिम्रो छोरी मरी सकी। अब गुरूज्यूलाई
दुःख दिने आवश्यकता छैन।”

३६तर मानिसहरूले भनेका कुरामा येशूले वास्ता गर्नु
भएन। येशूले सभाघरका प्रमुखलाई भन्नुभयो, “डराउनु
पर्दैन; खाली विश्वास गर।”

३७येशूले पत्रुस, याकूब, याकूबका भाइ यूहन्ना
बाहेक अरू कसैलाई पनि उहाँको साथमा आउन
अनुमति दिनु भएन। ३८येशू अनि उहाँका चेलाहरू
सभाघरका प्रमुखका घरमा जानु भयो। येशूले अनेकौं
मानिसहरू चित्कार गरिरहेको अनि रोईरहेको सुन्नु
भयो। त्यहाँ खूब अलमल थियो। ३९येशू घरभित्र
पस्नुभयो अनि मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू किन
चित्कार गरेर यत्रो हल्ला मच्चाइ रहेछौ? यो नानी
मरेको छैन। उ सुती रहेकी छ खाली।” ४०तर तिनीहरूले
येशूमाथि हाँसो गरे। येशूले सबै मानिसहरूलाई घरदेखि
बाहिर जानुभन्नु भयो। उहाँले बालिकाको बाबु, आमा
अनि आफ्ना तीनजना चेलाहरूलाई लिनुभयो अनि त्यो
केटी भएको कोठाभित्र जानुभयो। ४१अनि बालिकाको
हात समातेर येशूले भन्नुभयो, “तालिता कूमी!” (जसको
अर्थ, “सानी बालिका, म तिमीलाई उठ भन्दैछु!”)
४२सानी बालिका जुरूक्क उठी अनि हिँड्न लागी।
(बालिका १२ वर्ष पुगेकी थिई)। बाबु, आमा र
चेलाहरू यो देखी छक्क परे। ४३येशूले ती बाबु र
आमालाई यस बारेमा कसैलाई पटक्क केही नभन्नु भनेर
कडा निर्देश दिनुभयो। त्यसपछि येशूले त्यस युवतीलाई
केही खानेकुरा दिनु भनेर अह्राउनुभयो।

येशू आफ्नो शहरमा जानुहुन्छ

(मत्ती १३:५३-५८; लूका ४:१६-३०)

६ येशूले त्यस ठाउँ छोड्नुभयो अनि उहाँ आफ्नो शहर
फर्कनुभयो। उहाँका चेलाहरू उहाँसँगै गए। २शबाथको
दिनमा येशूले सभाघरमा शिक्षा दिनु शुरू गर्नुभयो। धेरै
मानिसहरू उहाँको शिक्षा सुनेर छक्क परे। तिनीहरूले
भने, “यो मानिसले यो शिक्षा कहाँबाट पाए? यो ज्ञान
उहाँले कहाँबाट पाएका हुन्? कसले उहाँलाई यो
दिएका हुन्? अनि यस्तो चमत्कारहरू गर्ने शक्ति उहाँले
कहाँबाट पाएका हुन्? ३के उहाँ त्यही सिकर्मी होइनन्?
अनि के उहाँकी आमा मरियम अनि याकूब, योसेफ,
यहूदा र सिमोन भाइहरू होइनन्? अनि के उहाँका
बहिनीहरू यहाँ हामीसँग छैनन्?” ती मानिसहरूले येशूलाई
स्वीकार गर्न सकेनन्।

४येशूले मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “अरू मानिसहरूले
अगमवक्तालाई आदर गर्दछन्। तर आफ्नै शहरमा आफ्नै
आफन्तहरू अनि आफ्नै परिवार माझमा एक अगमवक्ताको
आदर हुँदैन।” ५येशूले त्यस शहरमा त्यत्ति धेरै चमत्कारहरू
गर्न सक्नु भएन। उहाँले केही पीड़ित मानिसहरूलाई
तिनीहरूमाथि आफ्नो हात राखेर निको पारेको मात्रै हो।
६ती मानिसहरूमा विश्वास थिएन भन्ने कुरामा येशू
अत्यन्तै अचम्भित हुनु भयो। त्यसपछि येशू त्यसै
इलाकाका गाउँहरूतिर जानुभयो अनि सिकाउन लाग्नुभयो।

येशू प्रचारका निम्ति आफ्ना प्रेरितहरूलाई पठाउनु हुन्छ

(मत्ती १०:१, ५-१५; लूका ९:१-६)

७येशूले बाह्रजना चेलाहरूलाई आफूकहाँ बोलाउनुभयो।
येशूले तिनीहरूलाई दुइ-दुइ जनाको दलमा पठाउनु
भयो। येशूले दुष्टात्माहरूमाथि अधिकार जमाउने शक्ति

तिनीहरूलाई दिनुभयो। ८येशूले चेलाहरूलाई भन्नुभयो:
“यात्रामा जाँदा तिमीहरूले साथमा एउटा लौरो बाहेक
केही नबोक्नु। रोटी नबोक, झोला नबोक अनि गोजीमा
पैसाहरू पनि नबोक। ९जुत्ता लगाऊ, आफूले लगाएको
लुगाफाटाहरू मात्र बोक। १०जब तिमीहरूकुनै घरमा
पस्छौ, तब त्यो शहर नछोड़ेसम्म त्यो घरपनि नछोड।
११यदि कुनै शहरले तिमीहरूलाई स्वागत गरेन वा
तिमीहरूका कुरा सुनेन भने त्यो शहर छोड़। शहर
छोडदा तिम्रा पैतालाका धुलोहरू पनि टक्टकाइ देऊ।
यही नै तिनीहरूलाई चेतावनी हुनेछ।”

१२चेलाहरूले त्यो ठाँउ छोड़ी अर्को ठाउँहरूमा गए।
तिनीहरूले मानिसहरूमा प्रचार गरे अनि भने तिमीहरूले
आफ्नो हृदय र रहन-सहन परिवर्त्तन गर्नुपर्छ। १३चेलाहरूले
मानिसहरूमा भएका धेरै दुष्टात्माहरूलाई भगाइदिए।
अनि तिनीहरूले रोगीहरूलाई भद्रासेको तेल घसे अनि
निको पारिदिए।

हेरोदले येशूलाई बप्तिस्मा दिने यूहन्ना नै ठान्दछन्

(मत्ती १४:१-१२; लूका ९:७-९)

१४राजा हेरोदले येशूको बारेमा सुने, किनभने अहिलेसम्म
येशूलाई सबैले चिनिसकेका थिए। कसै कसैले भने,
“ऊ नै बप्तिस्मा दिने यूहन्ना हुन। मृत्युबाट उहाँलाई
बौराइएको हो। यसैले उहाँले चमत्कारहरू गर्नु सक्नु
हुन्छ।”

१५अरू कति मानिसहरूले भने, “उही नै एलिया
हो।”

अरू मानिसहरूले भने, “येशूनै अगमवक्ता हुनुहुन्छ।
उहाँ अगमवक्ताहरू जस्तै हुनुहुन्छ जो धेरै वर्ष अघि
बाँचेका थिए।”

१६हेरोदले येशूको बारेमा यी सब कुरा सुनिसकेका
थिए। तिनले भने, “मैले टाउँको काटेर यूहन्नालाई
मारेको थिएँ। अहिले यूहन्नानै मृत्युबाट बौरी उठेको
छ।”

बप्तिस्मा दिने यूहन्ना कसरी मारिए

१७हेरोद आफैले आफ्ना सिपाहीहरूलाई यूहन्नालाई
पक्रनु भनेर हुकूम दिएका थिए। अनि यूहन्नालाई कैदमा
राखियो। हेरोदले यी सब काम आफ्नो भाइ फिलिपकी
स्वास्नी हेरोदियासलाई ऋृणी तुल्याउन गरेका थिए। तर
हेरोदले हेरोदियासलाई विवाह गरेको थियो। १८यूहन्नाले
हेरोदलाई भनेका थिए, तिमीलाई तिम्रा भाइकी स्वास्नीसँग
बिवाह गर्नु अधिकार छैन। १९यसैकारणले गर्दा हेरोदियासले
यूहन्नालाई घृणा गर्न थालेकी थिइन। अनि हेरोदियास
उसलाई मार्न चाहन्थिन। तर हेरोदियासले यूहन्नालाई
मार्न सकेकी थिइन। २०किन भने हेरोद यूहन्नालाई मार्न
भयभीत थिए। हेरोदलाई थाहा थियो कि यूहन्नालाई
मानिसहरूले एक धार्मिक र पवित्र मानिस हुन् भनेर
मान्दथे। यसैले हेरोदले यूहन्नालाई जोगाए। यूहन्नाको
शिक्षा वा उपदेश सुन्न हेरोदलाई आनन्द लाग्थ्यो। तर
यूहन्नाका उपदेशले हेरोदलाई खूबै बाधा पनि भयो।

२१अब हेरोदियासले यूहन्नालाई मार्ने सही समय
पाइन। यो घटना हेरोदको जन्मदिनमा भयो। हेरोदले
आफ्ना प्रमुख सरकारी अधिकारीहरू, सेनाका सेनापतिहरू,
अनि गालीलीका सबै प्रमुख व्यक्तिहरूलाई आफ्नो
जन्मत्सवमा बेलुकीको भोजको व्यवस्था गरे।
२२हेरोदियासकी छोरी आई अनि नाची अनि उसले हेरोद
र उसका अतिथिहरूलाई जो उ सँग खाँदै थिए खुशी
पारी।

अनि राजा हेरोदले आफ्नी छोरीलाई भने, “तिमीले
चाहेको केही पनि माग म तिमीलाई त्यो दिनेछु।”
२३हेरोदले शपथ खाएर बचन दिए “तिमीले जे पनि
माग्दछौ म त्यो दिनेछु, तिमीलाई मेरो राज्यकै आधा
हिस्सा समेत दिनेछु।”

२४छोरी त्यहाँबाट गई अनि आफ्नो आमालाई सोधी,
“राजा हेरोदसँग म के चीज माँगू?”

उसकी आमाले जवाफ दिई, “बप्तिस्मा दिने यूहन्नाको
टाउँको माग।”

२५तत्कालै छोरी राजा भएकहाँ गई। अनि उसले
राजालाई भनी, “दया गरी मलाई बप्तिस्मा दिने यूहन्नाको
टाउँको दिनुहोस्। अहिले नै एउटा थालमा मलाई त्यो
ल्याइदिनुहोस्।”

२६राजा हेरोद खूबै दु:खित बने। तर छोरीले मागेको
जे चीजपनि पुरा गर्न उसले कसम खाएको थियो। अनि
खाना खानु बसेका मानिसहरूले उसले भनेका यी सबै
कुरा सुनेका थिए। यसैले उसले मागेको कुरा अस्वीकार
गर्न हेरोदले चाहेन। २७त्यसपछि हेरोदले एकजना सैनिकलाई
यूहन्नाको टाउँको ल्याउनु भन्ने हुकूम गर्‍यो। त्यो
सिपाही गयो अनि यूहन्नाको टाउँको झ्यालखानामा
काट्यो। २८केही बेरपछि उसले यूहन्नाको टाउँको एउटा

थालमा लिएर आयो। त्यसले टाउँको त्यो केटीलाई
दियो। अनि उसले त्यो आफ्नो आमालाई दिई। २९यूहन्नाको
चेलाहरूले यो घटना भएको सबै सुने। अनि तिनीहरू
आए यूहन्नाको देह लगे अनि त्यसलाई चिहानमा लगेर
राखे।

येशूद्वारा पाँचहजार भन्दा अधिकलाई भोजन

(मत्ती १४:१३-२१; लूका ९:१०-१७; यूहन्ना ६:१-१४)

३०येशूले पठाउनु भएका प्रेरितहरू फर्केर उहाँ कहाँ
आइपुगे। तिनीहरू उहाँको वरिपरि भेला भए अनि
तिनीहरूले गरेका र सिकाएका सबै कुरा उहाँलाई
सुनाए। ३१येशू र उहाँका चेलाहरू खूबै व्यस्त ठाउँमा
थिए। त्यहाँ धेरै-धेरै मानिसहरू आई जाई गरिरहेकाथिए।
येशू र उहाँका चेलाहरूलाई खानसम्म समय थिएन।
उहाँले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, "मकहाँ आऊ। हामी
सबै एकान्त जगहमा जाऔं। त्यहाँ तिमीहरूलाई केही
विश्राम मिल्नेछ।"

३२यसकारण येशू र उहाँका चेलाहरू एउटा डुङ्गामा
चढ़ेर एउटा निर्जन ठाउँमा जानुभयो। ३३तर धेरै मानिसहरूले
उनीहरूलाई गएको देखे। तिनीहरूले थाहा पाए ती येशू
नै हुनुहुन्छ भनेर। अनि सबै शहरका मानिसहरू येशू
भएकै तिर दगुरे। येशू पुग्नुभन्दा अघिनै मानिसहरू त्यहाँ
पुगे। ३४जब येशू किनारमा पुग्नुभयो त्यहाँ अनेकौं
मानिसहरू उहाँले देख्नु भयो। यो देखेर येशू तिनीहरूप्रति
दयालु बन्नुभयो, किनभने तिनीहरू गोठालो बिनाको
भेड़ाहरू जस्तै थिए। अनि उहाँले ती मानिसहरूलाई धेरै
कुराहरू सिकाउनु भयो।

३५साँझको बेला थियो। येशूका चेलाहरू उहाँ कहाँ
आए। तिनीहरूले भने, "यो एक टाढा स्थान हो अनि
अहिले अबेर पनि भइसक्यो। ३६यसकारण यी
मानिसहरूलाई, आफैलाई खानका निम्ति केही किन्न
छेउछाउका खेत र शहरमा जानलाई पठाइदिनु हवस।"

३७तर येशूले भन्नुभयो, "तिमीहरूले तिनीहरूलाई
केही खाना देऊ।"

चेलाहरूले येशूलाई भने, "के! यत्रो मानिसलाई
खुवाउन रोटीहरू किन्न हामी जानु? त्यति धेरै रोटीहरू
किन्ने पैसा कमाउनलाई हामीले एक महीना काम गर्नु
पर्नेछ!"

३८येशूले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, "तिमीहरूसँग अहिले
कतिवटा रोटी छन्? जाऊ अनि हेर।"

चेलाहरूले तिनीहरूसित भएको रोटीहरू गिन्ती गरे।
तिनीहरू येशूकहाँ आए अनि भन्नलागे, "हामीसँग
पाँचवटा रोटी र दुइवटा माछाका टुक्रा छन्।"

३९तब येशूले आफ्नो चेलाहरूलाई आदेश गर्नुभयो,
"सबै मानिसहरूलाई झुण्ड-झुण्ड भएर हरियो घाँसमा
बस्नु भन।" ४०अनि सबै गए अनि झुण्ड-झुण्डमा बसे।
प्रत्येक झुण्डमा प्राय: ५० जना वा १०० जना मानिस
थिए। ४१उहाँले पाँचवटा रोटी र दुइवटा माछाको टुक्रा
लिनुभयो। उहाँले आकाशतर्फ हेर्नुभयो अनि रोटीको
निम्ति परमेश्वरलाई धन्यवाद चढ़ाउनु भयो। अनि उहाँले
ती रोटीहरू टुक्रा पारेर मानिसहरूलाई दिनु भनी आफ्ना
चेलाहरूलाई दिनु भयो। उहाँले ती माछाहरूलाई टुक्रा
पार्नु भयो अनि प्रत्येकलाई दिनुभयो। ४२सबैले खाए
अनि अघाए। ४३मानिसहरूले प्रशस्त खाना खाए पछि
चेलाहरूले बाह्रवटा टोकरीहरू उब्रिएका रोटी र माछा
का टुक्राहरूले भरे। ४४त्यहाँ पाँचहजार मानिसहरू थिए
जसले खाना खाए।

येशू पानीमाथि हिँडनुभएको

(मत्ती १४:२२-३३; यूहन्ना ६:१५-२१)

४५तब, येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई डुङ्गामा चढ़ेर
बेथसेदा झीलको अर्कोतर्फ जान लगाउनु भयो। केहीसमय
पछि उहाँ आउने छु भनी उहाँले भन्नु भयो। उहाँ ती
सबै मानिसहरूलाई आ-आफ्ना घर पठाउन चाहनु
हुन्थ्यो। ४६तिनीहरूलाई विदा गरेपछि, येशू पहाड़तिर
प्रार्थना गर्न जानुभयो।

४७त्यस रात, डुङ्गा समुद्रको बीचमा थियो। अनि येशू
चाहिँ एकलै भूमिमा हुनुहुन्थ्यो। ४८येशूले डुङ्गालाई
समुद्रको धेरै टाड़ा पुगेको देख्नुभयो। उहाँले डुङ्गा
खियाउनलाई चेलाहरूले कष्ट गरिरहेको देख्नुभयो।
किनभने आँधी तिनीहरूको विरुद्ध बगिरहेको थियो। यो
त्यस्तै तीन र छ बजे बिहान बीचको समय थियो। उहाँ
डुङ्गा भएतिर जानुभयो। उहाँ पानी भएर हिँड्नु भयो।
उहाँले लगातार हिँड़ेर डुङ्गालाई समेत पार गर्ने इच्छा
गर्नुभयो। ४९यसैबेला चेलाहरूले येशूलाई पानीमा आँउदै
गरेको देखे। तिनीहरूले सोचे त्यो भूत हो। चेलाहरू
डरले चिच्याए। ५०सबै चेलाहरू उहाँलाई देखेर भयभीत
भए। तर उहाँले तिनीहरूलाई तुरन्तै भन्नुभयो, "साहस
राख। यो म नै हुँ! डराउनु पर्दैन।" ५१त्यसपछि उहाँ
चेलाहरू सहित डुङ्गाभित्र जानुभयो। अनि आँधी शान्त

भयो। चेलाहरू एकदमै छक्क परे। [५२]तिनीहरू येशूले
पाँचवटा रोटीलाई धेरै पारेका देखेका थिए। तर यसको
अर्थ के हो भनेर तिनीहरू जान्दैनन् थिए। तिनीहरू यी
सब बुझ्नलाई योग्य थिएनन्।

येशूले धेरै मानिसहरूलाई निको पार्नुभयो

(मत्ती १४:३४-३६)

[५३]येशूका चेलाहरूले झील पार गरे। तिनीहरू
गनेसरेतको किनारमा आइपुगे। तिनीहरूले डुङ्गालाई त्यहाँ
बाँधेर राखे। [५४]जब तिनीहरू डुङ्गाबाट बाहिरिए, मानिसहरूले
येशूलाई देखे। तिनीहरूले उहाँ को हुनुहुन्छ भनेर चिने।
[५५]ती मानिसहरू त्यो क्षेत्रका वरिपरि दगुर्दै गएर
मानिसहरूलाई येशू यहाँ हुनुहुन्छ भन्न लागे। उहाँ
भएका ठाँउमा ती मानिसहरूले अनेकौं रोगीहरूलाई
ल्याएर आए। [५६]येशू त्यस क्षेत्रको शहर, नगर र
गाउँहरू सबै ठाउँमा जानुभयो। अनि जहाँ-जहाँ उहाँ
जानुभयो मानिसहरूले रोगीहरूलाई बजारमा ल्याए।
तिनीहरूले येशूलाई ती मानिसहरूलाई केवल उहाँका
लुगाको छेउ छुन दिनुहवस् भनी बिन्ती गरे। अनि सबै
मानिसहरू जसले येशूलाई छोए निको पनि भए।

परमेश्वरको नियम र आज्ञाले मानिसहरू बनिन्छन्

(मत्ती १५:१-२०)

७ फरिसीहरू र कोही शास्त्रीहरू यरूशलेमबाट आएका
थिए। तिनीहरू येशूको वरिपरि भेला भए। [२]तिनीहरूले
येशूका कोही चेलाहरूले मैला हातले खाना खाइरहेको
देखे। ("मैला हात"-को अर्थ मानिसहरूले हातहरू
धोएका थिएनन्)। [३]फरिसीहरू र सबै यहूदीहरूले राम्ररी
हातहरू यस्तो विशेषरूपले नधोई खाना खान बस्दैनन्।
तिनीहरू आफ्ना पुर्खाहरूले दिएको शिक्षाको मुताबिक
यसो गर्ने गर्छन्। [४]यहूदीहरूले बजारमा केही चीजहरू
किने भने त्यसलाई पनि विशेषरूपले नधोई खाँदैनन्।
तिनीहरूले आफ्ना पुर्खाहरूबाट प्राप्त गरेका अरू धेरै
रीति-तिथिहरू पनि त्यसरी नै पालन गर्छन् जस्तै कचौराहरू,
गाग्रो वा घैलाहरू र तामाका भाँड़ाकुँड़ाहरू माझ्ने (धुने)
इत्यादि।
[५]यसकारण फरिसीहरू र शास्त्रीहरूले येशूलाई सोधे,
"तपाईंको चेलाहरूले त हामीले जस्तो आफ्नो पुर्खाहरूको
रीतिहरू पालन गर्दैनन्? तिनीहरूले किन फोहोर हातले
खान्छन्?"
[६]येशूले जवाफ दिनुभयो, "तिमीहरू सबै कपटीहरू
हौ। यशैयाले तिमीहरूको विषयमा ठीकै भनेका छन्।
यशैयाले लेखेका छन्:

> 'यी मानिसहरूले तिनीहरूका ओठद्वारा मलाई
> आदर गर्दछन्, तर तिनीहरूको हृदय मदेखि धेरै
> टाढा छन्।
> [७] तिनीहरूको मप्रतिको भक्ति अर्थहिन हो। किनभने
> तिनीहरूले सिकाएका कुराहरू केवल मानिसहरूले
> बनाएका नियममात्र हुन्'
>
> *यशैया २९:१३*

[८]तिमीहरूले परमेश्वरको आज्ञालाई त्यागेका छौ अनि
तिमीहरू मानिसहरूको परम्परा मान्दछौ।"
[९]तब येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "तिमीहरू ठान्दछौ
तिमीहरू चलाख छौ भनेर। तिमीहरू आफ्नो परम्परालाई
कायम राख्न परमेश्वरको आज्ञालाई परतिर सार्छौ [१०]मोशाले
भनेका छन्, 'तिमीहरूले आफ्नो आमा र बाबुलाई
आदर गर्नैपर्छ।'* फेरि उनले भनेका छन्, 'कसैले
आफ्नो बाबु र आमाको खराब कुरा गर्छ भने त्यसलाई
मार्नु पर्छ।'* [११]तर तिमीहरू भन्छौ कि यदि कसैले
उसको बाबु र आमालाई भन्नेछ, 'ममा केही छ
जसलाई तपाईंहरूको सहायताको निम्ति प्रयोग
गर्नसक्छु। तर म तपाईंहरूको सहायताको निम्ति यसो
गर्न चाहन्नँ किनभने मैले यसलाई परमेश्वर प्रति भेट
को रूपमा अलग राखेको छु।' [१२]तिमीहरू त्यस
व्यक्तिलाई भन कि त्यसले आफ्ना बाबु र आमाको
निम्ति केही गर्ने आवश्यकता छैन। [१३]यसकारण
परमेश्वरले जे आदेश गर्नु भएको छ त्यो मान्न त्यति
महत्वपूर्ण होइन भनी तिमीहरू सिकाउँछौ तर तिम्रो
नियमहरू मानिसहरूले पछ्याउनु अति महत्वपूर्ण छ।
अनि त्यस्तै प्रकारले तिमीहरू अरू पनि धेरै यस्ता
कुराहरू गर्छौं।"
[१४]येशूले फेरि भीड़हरूलाई आफूकहाँ बोलाउनुभयो।
उहाँले भन्नुभयो, "प्रत्येकले मलाई राम्ररी सुन्नुपर्छ अनि
बुझ्नु पर्छ कि म के भनिरहेछु। [१५]यस्तो केही कुरा छैन
जो कुनै व्यक्ति भित्र बाहिरबाट पस्छ जसले उसलाई

'तिमीहरूले … गर्नैपर्छ' प्रस्थान २०:१२; व्यवस्था ५:१६।

'कसैले … मार्नु पर्छ' प्रस्थान २१:१७।

अशुद्ध पार्छ। तर मानिसको भित्रबाट बाहिर आउने
कुराहरूले नै मानिसलाई अशुद्ध पार्न सक्छन्।" [१६]*
[१७]त्यसपछि येशूले भीड़लाई छाड़्नु भयो अनि घर
जानुभयो। चेलाहरूले उहाँलाई त्यो दृष्टान्त बारेमा सोधे।
[१८]येशूले भन्नुभयो, "के तिमीहरूलाई अझै पनि यो
बुझ्न गाह्रो परिरहेछ? के तिमीहरू जान्दैनौ कि कुनै
व्यक्तिमा जे पनि बाहिरबाट पस्छ त्यसले उसलाई
अशुध्द पार्न सक्तैन? [१९]किनभने खाना मुटुभित्र जाँदैन
तर भूँडीमा जान्छ अनि तब यो शरीरबाट बाहिर नालीमा
आउँछ।" (जब येशूले यसो भन्नुभयो उहाँले यस
कुरालाई स्पष्ट पार्नु भयो कि सबै खाद्यपदार्थ सफा
हुन्छन्।)
[२०]फेरि येशूले भन्नुभयो, "जे कुराहरू मानिस बाहिर
निस्कन्छ त्यसैले उसलाई अशुद्ध तुल्याउँछ। [२१]सबै
अशुद्ध कुराहरू मानिसका भित्रबाटै आउँछ ती मानिसको
हृदयबाट निस्कछ ती खराब बिचार, व्यभिचार पापहरू,
चोरी, हत्या, [२२]कुदृष्टि, स्वार्थीपन, निन्दा, धोका,
अश्लीलता, इर्ष्या, अभद्रता,अहंकार, पापाचार, घमण्ड
अनि मूर्खता हुन्। [२३]यी सबै नराम्रा कुराहरू मानिसका
भित्रबाटै निस्कन्छन अनि अशुद्ध तुल्याउँछ।"

येशूद्वारा अयहूदी आईमाईलाई मद्दत

(मत्ती १५:२१-२८)

[२४]येशूले त्यो ठाउँ छाड्नुभयो अनि टायरको जिल्लातिर
जानुभयो। येशू त्यहाँको एउटा घरमा जानुभयो, उहाँ
त्यहीं नै भएको कुरा मानिसहरूले थाहा नपाओस् भन्ने
चाहनुहुन्थ्यो। त्यहाँ उहाँको उपस्थितिलाई गुप्त राख्न
सम्मव थिएन। [२५]एउटी आईमाईले येशू त्यहीं हुनुहुन्छ
भन्ने थाहा पाई। त्यसको छोरीलाई दुष्टात्मा लागेको
थियो। यसकारण त्यो आईमाई येशूकहाँ आएकी थिई
अनि उहाँका चरणमा परी। [२६]त्यो आईमाई यहूदी
थिइनन्। त्यो सिरियाको फोनिकेमा भन्ने ठाउँमा जन्मेकी
ग्रीक थिई। त्यसले आफ्नो छोरीमा लागेको दुष्टात्मालाई
भगाउन उहाँलाई बिन्ती गरी।
[२७]येशूले त्यस आईमाईलाई भन्नुभयो, "केटाकेटीहरूले
खाने रोटी लिएर कुकुरहरूतिर फ्याँक्नु उचित होइन।
पहिले केटा-केटीहरूले जे जति खान्छन् खाऊन्।"
[२८]आईमाईले भनी, "प्रभु, त्यो साँचो हो। तर टेबल
मुनिका कुकुरहरूले पनि केटाकेटीले छोड़ेका खानेकुराहरू
खान्छन्।"
[२९]तब येशूले त्यस आईमाईलाई भन्नुभयो, "यो खूबै
राम्रो जवाफ हो। यसर्थ तिमी जानसक्छौ। तिम्रो छोरीलाई
दुष्टात्माले छोड़िसकेको छ।"
[३०]त्यो आईमाई घर गई अनि छोरीलाई ओछ्यानमा
पल्टिरहेकी देखी। दुष्टात्मा गई सकेको थियो।

बैह्रो मानिस येशूद्वारा निको भएको

[३१]त्यसपछि येशूले टायरको इलाकाहरू छोड़नुभयो
अनि सिडोन भएर डेका पोलिस* इलाका हुँदै गालीली
झीलतिर जानुभयो। [३२]जब उहाँ त्यस ठाउँमा पुग्नुभयो,
केही मानिसहरूले उहाँकहाँ एकजना मानिसलाई लिएर
आए। त्यो मानिस बैह्रो र लाटो थियो। ती मानिसहरूले
उहाँलाई त्यो मानिसमा उहाँको हात राखेर निको
परिदिनुहोस् भनी बिन्ती गरे।
[३३]येशूले त्यस मानिसलाई भीडबाट उहाँसंगै अलग
लानुभयो। उहाँले आफ्नो हातका औंलाहरू त्यो मानिसको
कानहरूमा राख्नुभयो। त्यसपछि थुक्नुभयो अनि त्यो
मानिसको जिब्रो छुनुभयो। [३४]येशूले आकाशमा हेर्नुभयो
अनि उहाँले लामो निःश्वास लिनु भयो। उहाँले त्यस
मानिसलाई भन्नुभयो, "इफ्फाता!" (यसको अर्थ
"खोलिजा") [३५]जब येशूले त्यसो गर्नुभयो, त्यस मानिसको
कान खोलियो अनि जिब्रो खकुलो भयो। अनि उ
आफ्नो जिब्रो उ सुन्न सक्ने र स्पष्ट बोल्ने भयो।
[३६]येशूले यी सबै भएका घटना बारे कसैलाई नभन्नु
भनेर तिनीहरूलाई कड़ा आज्ञा गर्नुभयो। उहाँले सँधै नै
मानिसहरूलाई आफ्नो बारेमा केही नभन्नु भनेर आज्ञा
गर्नु भएको छ। तर जति उहाँले मानिसहरूलाई उहाँको
बिषयमा कसैलाई नभन्नु भन्नु भयो त्यति नै मानिसहरूले
भने। [३७]मानिसहरू साँच्चै चकित भए। तिनीहरूले भने,
"येशूले जे पनि गर्नु भएको छ उचित गर्नुभएको छ।
येशूले बैह्रोलाई पनि सुनसक्ने अनि लाटोलाई पनि बोल्न
सक्ने बनाउनु हुन्छ।"

पद १६ ग्रीक लिपिहरूमा पद १६ मा पाइन्छ: "तिमीहरू जसले मलाई सुनिरहेकाछौ, सुन।"

डेका पोलिस दस शहर, गालीली झीलको पूर्वपट्टिको एकसमयको दसवटा प्रमुख शहरहरू।

येशूद्वारा चार हजार भन्दा अधिक मानिसलाई भोजन

(मत्ती १५:३२-३९)

८ अर्को एक समय येशूको साथमा धेरै मानिसहरू
थिए। मानिसहरूसँग खानेकुरा केही थिएन। अनि
उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई बोलाउनु भयो। २येशूले
भन्नुभयो, "यी मानिसहरू प्रति मलाई अति दया लाग्छ।
तीनदिनदेखि तिनीहरू मसँग छन्। अनि अहिलेसम्म
तिनीहरूसँग खानेकुरा केही छैन। ३म तिनीहरूलाई भोकै
तिनीहरूको घर पठाउन सक्तिन किनभने, तिनीहरू
बाटामा नै बेहोश हुनेछन्। कतिजना त यहाँदेखि धेरै
टाढ़ामा बस्ने गर्छन्।"

४येशूका चेलाहरूले भने, "तर हामी कुनै पनि
शहरभन्दा टाढ़ामा छौं। यति धेरै मानिसहरूका लागि
त्यत्ति धेरै रोटीहरू कहाँ पाइएला?"

५तब येशूले तिनीहरूलाई सोध्नु भयो, "तिमीहरूसँग
कतिवटा रोटीहरू छन्?"

चेलाहरूले जवाफ दिए, "हामीहरूसँग सातवटा रोटीहरू
छन्।"

६येशूले तिनीहरू सबैलाई भूइँमा बस्ने निर्देशन
दिनुभयो। उहाँले सातवटा रोटीहरू लिएर परमेश्वरलाई
धन्यवाद चढ़ाउनुभयो, अनि रोटीहरू टुक्रा पार्नु भयो
अनि चेलाहरूलाई ती रोटीहरू मानिसहरूलाई बाँढ़न
दिनु भयो चेलाहरूले त्यसै गरे। ७चेलाहरूसँग केही
माछाहरू पनि थिए। येशूले तिनीहरूका लागि परमेश्वरलाई
धन्यवाद चढ़ाउनुभयो अनि चेलाहरूलाई ती मानिसहरूमा
बाँढ़नु भन्नु भयो। ८सबै मानिसहरूले खाए अनि तृप्त
भए। तब उब्रिएका रोटीका टुक्राहरूद्वारा चेलाहरूले सात
टोकरी भरे। ९प्राय: त्यहाँ भएका चार हजार मानिसहरूले
खाना खाए। तिनीहरूले खाइसके पछि, येशूले तिनीहरूलाई
घरमा जानु भन्नुभयो। १०त्यसपछि उहाँ आफ्ना चेलाहरूसँग
दलमनुथाको जिल्लातिर डुङ्गामा चढ़ेर जानुभयो।

फरिसीहरूले येशूको परीक्षा लिने प्रयास गरे

(मत्ती १६:१-४)

११फरिसीहरू येशूकहाँ आए अनि उहाँलाई केही
प्रश्नहरू सोधे। तिनीहरूले येशूको जाँच लिन चाहन्थे।
तिनीहरूले येशू परमेश्वरबाट आउनु भएको हो भनी
प्रमाणको निम्ति उहाँलाई चमत्कार गर्नुभने। १२येशूले
गहिरो नि:श्वास लिनु भयो अनि भन्नुभयो, "तिमीहरूले
किन प्रमाणको रूपमा चमत्कार हेर्न चाहेको? म
तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। कुनै यस्तो चमत्कार प्रमाणको
रूपमा तिमीहरूलाई देखाइने छैन।" १३तब येशूले
तिनीहरूलाई छोड़नुभयो र डुङ्गामा चढ़नु भयो अनि
झीलको अर्को तिर जानुभयो।

येशूद्वारा यहूदी प्रमुखहरूलाई चेतावनी

(मत्ती १६:५-१२)

१४डुङ्गामा भएको बेला चेलाहरूसँग खालि एउटा
रोटी थियो। तिनीहरूले आफूसित धेरै रोटीहरू लैजान
बिर्सेका थिए।

१५येशूले तिनीहरूलाई सतर्क गराउनु भयो, "होशियार
बस! फरिसीहरूको खमीर र हेरोदको खमीरबाट आफूलाई
रक्षा गर।"

१६चेलाहरूले यसकुराको अर्थ बारे चर्चा गरे।
तिनीहरूले भने, "उहाँले यसो भनेको कारण हामीसँग
रोटी छैन भन्नु भएको हो।"

१७चेलाहरूले रोटीकै बारेमा कुरा गरिरहेको हो भन्ने
येशूले थाहा पाउनु भयो। अनि उहाँले तिनीहरूलाई
भन्नुभयो, "रोटी छैन भन्ने बारेमा तिमीहरू किन बात
गरिरहेछौ? अझसम्म तिमीहरूले नदेखेको अनि नबुझेको?
तिमीहरू बुझ्नसक्तैनौ? १८के तिमीहरूको आँखाहरूले
देख्न सक्तैन? के तिमीहरूको कानहरूले सुन्न सक्तैन?
के तिमीहरूलाई थाहा छैन कि हामीसित प्रशस्त रोटी
नहुँदा मैले के गरे! १९मैले पाँचवटा रोटीलाई पाँचहजार
जना मानिसहरूको माझमा बाँड़िको थिएँ तिमीहरूलाई
थाहा छैन? कतिवटा टोकरी भरी थाहा छैन? उब्रेका
खानाहरू बटुल्यौ?"

चेलाहरूले उत्तर दिए, "हामीले बाह्र टोकरी खाना
बटुल्यौं।"

२०"अनि त्यो पनि सम्झ कि मैले सात वटा
रोटीलाई चारहजार जना मानिसहरूमाझ बाँड़िको थिएँ।
कतिवटा टोकरीहरूमा उब्रेका खानाहरू बटुलेका थियौ
त्यो तिमीहरूलाई थाहा छ?"

चेलाहरूले उत्तर दिए, "हामीले सात टोकरीहरू
बटुल्यौ।"

२१फेरि येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "यसकारण
मैले गरेका ती कुराहरू सम्झनु। तर अझै तिमीहरूले
बुझ्न सकेका छैनौ?"

बेथसेदामा अन्धो मानिस निको भएको

[२२]येशू र उहाँको चेलाहरू बेथसेदामा आउनु भयो।
कोही मानिसहरूले एक अन्धा मानिसलाई येशू कहाँ
ल्याए र त्यसलाई छोइदिनुहोस् भनेर बिन्ति गरे। [२३]अनि
येशूले अन्धो मानिसको हात समातेर उसलाई गाउँ
बाहिर लैजानु भयो। त्यस मानिसका आँखाहरूमा थुक्नु
भयो अनि आफ्ना हातहरू त्यसमथि राख्नु भयो, अनि
अन्धालाई सोध्नुभयो, "तिमीले देख्न सक्छौ अहिले?"
[२४]अनि उसले माथि हेरे अनि भने, "म मानिसहरूलाई
रूखहरूजस्तै, हिँड्रिरहेका देख्छु।"
[२५]फेरि येशूले आफ्नोहात त्यसको आँखा माथि
राख्नुभयो, तब त्यो मान्छेले आफ्नो आखाँ पूरा खोल्यो।
उसले आफ्नो दृष्टि फेरि प्राप्त गर्‍यो अनि उसले सबै
कुरा स्पष्ट देख्यो। [२६]येशूले त्यसलाई घर जाऊ भनेर
पठाउनु भयो अनि भन्नुभयो "शहरमा नजाउ।"

पत्रुस अनुसार येशू नै ख्रीष्ट हुन्

(मत्ती १६:१३-२०; लूका ९:१८-२१)

[२७]येशू र चेलाहरू सिजरिया फिलिप्पीका गाउँहरूमा
जानुभयो। बाटोमा जाँदै गर्दा, येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई
सोध्नुभयो, "मानिसहरूले म को हुँ भनी भन्दछन्?"
[२८]चेलाहरूले उत्तर दिए, "कति मानिसहरूले तपाईंलाई
बप्तिस्मा दिने यूहन्ना हुन् भन्छन्। कति मानिसहरूले
तपाईंलाई एलिया* भन्दछन्। अनि अरू-कसैले तपाईंलाई
अगमवक्ताहरूमा एक हुन् भन्दछन्।"
[२९]त्यसपछि येशूले तिनीहरूलाई सोधे, "तिमीहरू म
को हुँ भनी भन्दछौ?"
पत्रुसले जवाफ दिए, "तपाईं ख्रीष्ट हुनुहुन्छ।"
[३०]येशूले चेलाहरूलाई कड़ासित भन्नुभयो, "कसैलाई
म को हुँ भनेर नभन्नू।"

येशू भन्नुहुन्छ उहाँ मर्नु पर्छ

(मत्ती १६:२१-२८; लूका ९:२२-२७)

[३१]त्यसपछि उहाँले चेलाहरूलाई सिकाउन शुरू गरे
कि मानिसको पुत्रले धेरै कष्टहरूको सामना गर्नुपर्छ।
येशूले तिनीहरूलाई सिकाउनु भयो कि बृद्ध यहूदी
प्रमुखहरू, मुख्य पूजारीहरू तथा शास्त्रीहरूले मानिसको
पुत्रलाई अस्वीकार गर्नेछन्। उहाँले तिनीहरूलाई सिकाउनु
भयो कि मानिसको पुत्रलाई* मारिनु पर्छ अनि मरेको
तीन दिनपछि बौरी उठ्नेछन्। [३२]येशूले पछि घट्ने
प्रत्येक घटनाहरूको बारेमा तिनीहरूलाई भन्नुभयो। उहाँले
कुनै कुरालाई गुप्ति राख्नु भएन। पत्रुसले येशूलाई
अलग्ग लगे अनि येशूले भनेका कुराहरूको आलोचना
गरे। [३३]तर येशू फनक्क फर्के अनि चेलाहरूलाई हेर्नु
भयो। अनि उहाँले पत्रुसलाई हकार्नुभयो। अनि उहाँले
पत्रुसलाई भन्नुभयो, "शैतान! म देखि टाढ़ो बस्!
परमेश्वरले सोच्नु भए जस्तो तिमीले सोच्दैनौ। तिमीले
मानिसहरूले जस्तै सोच्छौ।"
[३४]तब येशूले मानिसहरूलाई आफूकहाँ बोलाउनुभयो।
उहाँका चेलाहरू पनि त्यहीं थिए। अनि उहाँले भन्नुभयो,
"यदि कसैले मलाई अनुशरण गर्नचाहन्छ भने, त्यसले
स्वयंलाई 'अस्वीकार' गरोस् उसले उसलाई दिइएका
क्रूस (कष्टहरू)-लाई ग्रहण गर्नुपर्छ, अनि मलाई पछ्याउनु
पर्दछ। [३५]जसले आफ्नो प्राण बँचाउन चाहन्छ उसले त्यो
गुमाउनु पर्नेछ। अनि जसले ममाथि र सुसमाचारको
लागि उसको जीवन गुमाउने गर्दछ उसले मात्र आफ्नो
जीवनलाई बचाउँन सक्नेछ। [३६]किनभने मानिसले सारा
संसार हात पारेर पनि आफ्नो आत्मा गुमायो भने
त्यसलाई के फाइदा भयो? [३७]किनभने आफ्नो आत्मा
फिर्ता पाउनको निम्ति मानिसले केही पनि तिर्न सक्तैन।
[३८]अहिले जो बाँचिरहेका छन् तिनीहरू अत्यन्त पापमय
अनि नराम्रो समयमा बाँचिरहेका छन्। यदि कोही म र
मेरो वचनदेखि शर्माउँछ भने म पनि ती मानिससँग
शर्माउँछु। म त्यत्तिबेला लज्जित हुन्छु जब पिताको पूर्ण
महिमामा र पवित्र दूतहरूसँग आउनेछु।"
९ त्यसपछि येशूले भन्नुभयो, "म तिमीहरूलाई साँचो
भन्दछु। यहाँ उभिरहेका मध्ये केही मानिसहरूले
तिनीहरूले मर्नभन्दा अघिबाटै परमेश्वरको राज्य आएको
देख्नेछन्। परमेश्वरको राज्य शक्ति लिएर आउनेछ।"

येशू मोशा र एलियासँग

(मत्ती १७:१-१३; लूका ९:२८-३६)

[२]छ दिनपछि येशू, पत्रुस, याकूब र यूहन्नालाई लिएर
अग्लो डाँड़ामा जानुभयो। त्यहाँ तिनीहरू मात्र थिए। जब

एलिया ख्री. पूर्व ८५० बर्ष अघि परमेश्वरको बारेमा बोल्ने व्यक्ति।

मानिसको पुत्र येशूले स्वयंलाई 'मानिसको पुत्र' भनेर पनि चलाउनु सम्बोधन गर्नु हुन्छ। दानिएल ७:१३-१४ यो नाउँ मसीहलाई पनि सम्बोधन गरेको थियो।

ती चेलाहरूले उहाँलाई हेरिरहेका थिए, त्यहाँ येशूको
रूप नै बद्लियो। ३येशूको लुगाफाटा उज्यालो अनि
चम्किलो भयो। लुगाफाटा यतिसम्म उज्यालो र सेतो
भए कि पृथ्वीको कुनैपनि सेतो पार्नेले त्यति सेतो पार्न
सक्तैन। ४जब तिनीहरूले हेरिरहेका थिए दुइजना मानिसहरू
हाजिर भए अनि तिनीहरू येशूसित बात गरिरहेका थिए।
ती मोशा र एलिया थिए।

५पत्रुसले येशूलाई भने, "गुरूज्यू, हामीलाई यसबेला
यहाँ भएको असल छ। हामी यहाँ तपाईंकोलागि,
मोशाकोलागि र एलियाको लागि डेरा बनाउँछौं।" ६के
भन्नु पर्नेहो सो पत्रुसलाई थाहा भएन किनभने उ आफै
र अरू दुइजना चेलाहरू डराएका थिए।

७त्यसपछि बादल आएर उनीहरूलाई ढाक्यो। बादलबाट
एउटा आवाज आयो अनि भन्यो, "यो मेरो प्यारो पुत्र
हो अनि म उसलाई माया गर्छु। उसले भनेको पालन
गर!"

८अचानक जव पत्रुस, याकूब र यूहन्नाले वरिपरि
हेरे तिनीहरूले त्यहाँ कसैलाई पनि देखेनन्। येशू मात्र
उनीहरू सित थिए।

९येशू अनि चेलाहरू डाँड़ाबाट ओर्लंदै हुनुहुन्थ्यो,
उहाँले चेलाहरूलाई आज्ञा गर्नुभयो, "डाँड़ामा देखेका
कुराहरूलाई तिमीहरूले कसैलाई नभन्नू। मानिसको पुत्र
मृत्युबाट बौरी नउठेसम्म पर्खने गर। त्यसपछि तिमीहरूले
यहाँ जे देख्यौ ती मानिसहरूलाई भन्न सक्छौ।"

१०तब चेलाहरूले येशूको कुरा माने अनि तिनीहरूले
देखेका कुराहरू नभन्ने भए। तर तिनीहरूले येशूले भन्नु
भएको "मृत्यु देखि बौरनु" भन्ने कुराको अर्थको
विषयमा तिनीहरू स्वयं माझ बहस गर्दै थिए। ११तब
तिनीहरूले उहाँलाई सोधे, "किन शास्त्रीहरूले पहिला
एलिया आउनुपर्छ भनेका होलान्?"

१२येशूले उत्तर दिनुभयो, "यो सत्य हो कि एलिया
पहिले आउँनेछन्। एलिया आउँनेछ अनि सबै कुरा जस्तो
हुनुपर्छ त्यस्तै व्यवस्था गर्नेछ। तर धर्मशास्त्रमा यो किन
लेखिएको छ कि मानिसको पुत्रले धेरै कष्ट भोग्नु
पर्नेछ अनि मानिसहरूले उ प्रति किन खुबै नराम्रो
व्यवहार गर्नेछन्? १३तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, एलिया
पहिल्यै नै आइसकेका छन्। अनि मानिसहरूले तिनीहरूले
चाहे जति उनी प्रति गरे। धर्मशास्त्रमा उसमाथि यस्तै
घटनाहरू हुनेछ भनेर लेखिएको छ।"

येशूद्वारा रोगी केटो निको भएको

(मत्ती १७:१४-२०; लूका ९:३७-४३)

१४त्यसपछि येशू, पत्रुस, याकूब अनि यूहन्ना अरू
चेलाहरू सित सामेल भए। उनीहरूले धेरै मानिसहरू
आफ्ना वरिपरि देखे। चेलाहरूसँग शास्त्रीहरूको बहस
चलिरहेको थियो। १५जब मानिसहरूले येशूलाई देखे,
तिनीहरू अत्यन्त छक्क परे। उहाँको स्वागत गर्न तिनीहरू
दौड़िए।

१६येशूले प्रश्नगर्नु भयो, "शास्त्रीहरूसँग तिमीहरू के
को बारेमा बहस गरिरहेका थियौ?"

१७भीड़बाट एकजना मानिसले जवाफ दियो, "हे
गुरूज्यू, मैले तपाईंकहाँ मेरो छोरो ल्याएको छु। मेरो
छोरालाई दुष्टात्मा लागेको छ। त्यो दुष्टात्माले मेरो
छोरोलाई बोल्नमा नै वाधा दिइरहेको छ। १८त्यो दुष्टात्माले
मेरो छोरोलाई आक्रमण गर्छ अनि भूँईमा बजार्छ। मेरो
छोरोले मुखबाट फींज निकाल्छ दाह्रा किट्छ अनि कड़ा
हुन्छ। मैले तपाईंको चेलाहरूलाई मेरो छोराबाट त्यस
दुष्टात्मालाई हटाइ दिउन् भनी बिन्ती गरें, तर तिनीहरूले
सकेनन्।"

१९येशूले उत्तर दिनुभयो, "तिमीहरूले विश्वास नै
गर्दैनौ। तब कतिबेर म तिमीहरूसँग बस्नसक्छु। तिमीहरूसँग
कतिबेर धैर्य लिएर म बस्नसक्छु? त्यो ठिटोलाई मकहाँ
ल्याओ।"

२०त्यसपछि चेलाहरूले त्यो ठिटोलाई येशूकहाँ ल्याए।
जब दुष्ट आत्माले येशूलाई देख्यो, त्यसैबेला त्यसले
ठीटोलाई आक्रमण गऱ्यो। ठिटो भूइँमा लड्यो अनि
छटपटाउन लाग्यो। त्यसले मुखबाट फींजहरू निकालिरहेको
थियो।

२१येशूले त्यस ठिटोको बाबुलाई सोध्नु भयो, "कहिले
देखि यो ठिटो यी सबबाट पिड़ित छ?".

बाबुले जवाब दिए, "बाल्यकाल देखि नै। २२दुष्टात्माले
घरि-घरि त्यसलाई आगोमा अनि पानीमा पछारेर मार्न
खोज्छ। यदि तपाईंले त्यसका निम्ति केही गर्नुसक्नु हुन्छ
भने कृपया हामीमाथि, दया गरी मदत गर्नुहोस।"

२३येशूले ठिटोको बाबुलाई भन्नुभयो, "'तिमीले भन्यौ,'
यदि तपाईंले सक्नुहुन्छ भने? यदि कसैले विश्वास गऱ्यो
भने हरेककुरा सम्भव हुन्छ।"

२४त्यस ठिटोको बाबु चाँहि यो सुनेर खूबै उत्तेजित
भयो। त्यसले भन्यो, "म विश्वास गर्छु। मेरो विश्वास
अझ बढ़ाउनमा मलाई मदत गर्नुहोस्।"

[२५]येशूले देख्नुभयो कि धेरै मानिसहरू त्यहाँ के
भइरहेको होला भनेर हेर्नलाई आइरहेका थिए। तब
उहाँले दुष्टात्मालाई हकार्दै भन्नुभयो, "तँ दुष्टात्माले यी
केटोलाई बहिरो अनि लाटो तुल्याएको छस्। म तँलाई
आज्ञा गर्दछु कि त्यो ठिटोबाट बाहिर निक्लिहाल अनि
अब कहिले पनि भित्र नपस्।"
[२६]त्यो दुष्टात्मा करायो। ठिटोलाई तल भूइँमा पछार्‍यो।
अनि त्यो उसको शरीरबाट बाहिर निस्कियो। ठिटोलाई
मरेको जस्तै देखियो। मानिसहरूले भने, "त्यो त मर्‍यो।"
[२७]तर येशूले ठिटोको हात समात्नु भयो अनि त्यसलाई
उठ्नलाई मदत गर्नुभयो।
[२८]त्यसपछि येशू घरतर्फ लाग्नुभयो। उहाँका चेलाहरू
मात्र उहाँसँग थिए। तिनीहरूले भने, "हामीले त्यो
दुष्टात्मालाई बाहिर निकाल्न नै सकेनौ, किन होला?"
[२९]येशूले भन्नुभयो, "त्यस प्रकारको आत्मालाई खालि
प्रार्थना गरेर मात्र बाहिर निकाल्न सकिन्छ।"

येशूले आफ्नो मृत्यु बारे भन्नुभयो
(मत्ती १७:२२-२३; लूका ९:४३-४५)

[३०]त्यसपछि येशू अनि उहाँका चेलाहरूले त्यस
ठाउँलाई छोड्नुभयो। तिनीहरू गालीली भएर गए। तर
येशूले उनीहरू कहाँ छन् भनेर मानिसहरूले पत्तो
नपाओस् भन्ने चाहेका थिए। [३१]येशूले उनको चेलाहरूलाई
मात्र सिकाउन चाहनुहुन्थ्यो। उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो,
"मानिसको पुत्रलाई मार्न मानिसहरूका हातमा सुम्पिदिनेछन्।
तीन दिनपछि म मृत्युबाट बौरी उठ्नेछु।" [३२]तर चेलाहरूले
केही बुझेनन् कि येशूले के भन्नुभएको हो। अनि
उहाँले के भन्नुभएको हो भनेर सोध्न डराए।

येशू भन्दछन को महान हो
(मत्ती १८:१-५; लूका ९:४६-४८)

[३३]येशू र आफ्ना चेलाहरू कफर्नहुम जानुभयो। जब
उनीहरू एउटा घरमा थिए। अनि उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई
सोध्नुभयो, "यात्रा गर्दै गर्दा तिमीहरूले के बहस गर्दै
थियौ?" [३४]तर चेलाहरूले जवाफ दिएनन्, किनभने
तिनीहरूले बाटोमा कुरा गर्दै आउँदा उनीहरूको माझमा
सबभन्दा महान को होला भन्ने कुराको चर्चा भएको
थियो।
[३५]येशू बस्नुभयो अनि बाह्रजना चेलाहरूलाई आफूकहाँ
बोलाउनुभयो। उहाँले भन्नुभयो, "यदि कसैले आफूलाई
पहिलो बनाउन चहान्छ भने, उसले आफूलाई अरू
मानिसहरूलाई भन्दा अन्तिम व्यक्ति बनाउनु पर्छ अनि
अरू सबैको सेवा गर्नुपर्छ।"
[३६]त्यसपछि येशूले एउटा सानो बालकलाई लिएर
आउनु भयो। उहाँले त्यस बालकलाई चेलाहरू अघि
उभ्याउनु भयो। उहाँले बालकलाई आफ्नो बाहुमा लिनुभयो
अनि भन्नुभयो, [३७]"यदि कसैले मेरो नाममा यस्तो
बालकहरूलाई ग्रहण गर्छ भने, त्यसो त त्यस मानिसले
मलाई पनि ग्रहण गरेको बराबर हुन्छ। यदि कसैले
मलाई स्वीकार गर्छ भने त्यसले, जसले मलाई पठाउनु
भयो उसलाई पनि स्वीकारेको हुनेछ।"

जो तिमीहरूको विरुद्धमा छैन, त्यो तिमीहरूपट्टि छ
(लूका ९:४९-५०)

[३८]यसकारण यूहन्नाले भने, "गुरूज्यू, हामीले एकजना
मानिसलाई तपाईंका नाम लिएर अर्को मानिसमा भएको
दुष्टात्माहरू भगाउँदै गरेको भेट्यौ। त्यो हामीमध्ये कोही
पनि होइन। त्यसैले, त्यसलाई हामीले रोक्यौं, किनभने
त्यो हाम्रो दलको मानिस थिएन।"
[३९]येशूले भन्नुभयो, "त्यसलाई नरोक। यदि मेरो
नाममा कसैले शक्तिपूर्ण कामहरू गर्छ भने उसले मेरो
बारेमा खराब कुरा गरेको हुँदैन। [४०]यदि कोही व्यक्ति
हाम्रो विरुद्धमा छैन भने उ हामीसित छ। [४१]म
तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। तिमीलाई ख्रीष्टको मानिस
मानेर यदि कसैले एक प्याला पानी दिई सहायता गर्छ
भने, उसले आफ्नो इनाम कहिल्यै गुमाउने छैन्।

येशूले पापको बारेमा चेतावनी
(मत्ती १८:६-९; लूका १७:१-२)

[४२]"यदि यी मध्ये कुनै एउटा सानो बालकले ममा
विश्वास गर्दछ अनि अर्कोले त्यसलाई पाप गर्न लाउँछ
भने उसको लागि यो राम्रो हुनेछ कि आफ्नो घाँटीमा
जाँतो बाँधेर समुद्रमा हाम फालोस। [४३]यदि तिमीहरूको
हातले तिमीहरूलाई पाप गर्न लाउँछ भने, त्यसलाई
काटिदिनु पर्छ। तिम्रो निम्ति शरीरको एक अङ्ग न भए
पनि असल जीवनमा प्रवेश गर्नु दुइ हात भएर पनि
नरकमा जानु भन्दा उत्तम हो। जहाँ बलेको आगो
कहिल्यै निभ्दैन। [४४]* [४५]यदि तिम्रो खुट्टाले तिमीलाई

पद ४४ ग्रीक प्रलिलिपि मर्कूस ४८ मा जस्तै लेखिएको छ।

पाप गर्नु लाउँछ भने त्यसलाई काटिदेऊ। तिम्रो शरीरको एक अँग बिना परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गर्नु दुवै खुट्टा भएर नरकमा जानु भन्दा उत्तम हो। ४६* ४७यदि तिम्रो आँखाले तिमीलाई पाप गराउँछ भने त्यसलाई निकाल। तिम्रा निम्ति एउटा आँखा लिएर परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गर्नु दुइवटा आखाँ भएर नरकमा फ्याँकिइनु भन्दा उत्तम हो। ४८नरकमा जसलाई कीरा लाग्दछ त्यो कहिल्यै मर्दैन। नरकमा, आगो पनि कहिल्यै निभ्दैन। ४९प्रत्येक आगोले दण्डित हुनेछ।

५०"नून राम्रो हुन्छ। यदि नूनले नूनको स्वाद नै हराएको छ भने त्यसलाई फेरि नुनिलो बनाउन सकिंदैन। यसैले असल बन। अनि एका-अर्कामा शान्ति कायम गर।"

येशूद्वारा छुटानाम बारे शिक्षा

(मत्ती १९:१-१२)

१० त्यसपछि येशूले त्यो ठाउँ छाड्नुभयो। उहाँ यहूदियाको र इलाका औ यर्दन नदीको पारिपट्टि जानुभयो। फेरि अनेकौं मानिसहरू उहाँ भएकहाँ आए। अनि उहाँले अघिझैं मानिसहरूलाई सिकाउनुभयो।

२केही फरिसीहरू येशूकहाँ आए। तिनीहरूले येशूलाई परीक्षा लिने कोशिश गरे। तिनीहरूले उहाँलाई भने, "के कुनै मानिसले आफ्नो स्वास्नीसँग छुटानाम गर्नु उचित हो?"

३येशूले उत्तर दिनुभयो, "मोशाले तिमीहरूलाई कस्तो आज्ञा पालन गर्नु भन्नुभएको छ?"

४फरिसीहरूले भने, "मोशाले अनुमति दिए कि मानिसले एउटा छुटानाम पत्र लेखेर आफ्नो स्वास्नीसँग छुटानाम गर्न सक्छ।"

५येशूले भन्नुभयो, "मोशाले त्यो आज्ञा तिमीहरूलाई नै लेखिदिएको हो। किनभने परमेश्वरको शिक्षा ग्रहण गर्न तिमीहरूले चाहेका छैनौ। ६तर जब परमेश्वरले संसार बनाउनु भयो, 'उहाँले मानिसहरूलाई पुरूष र स्त्रीको रूपमा बनाउनु भयो।'* ७'त्यसकारण कुनै मानिस आफ्नो बाबु र आमा त्याग्छ र आफ्ना स्वास्नीसँग बस्छ। ८अनि तब ती दुइजना मानिस एक हुन्छन्।'* ९यसकारण मानिसहरू अलग हुँदैन जसलाई परमेश्वरले एक बनाएका छन्। तिनी दुइजना रहँदैनन्, एक हुन्छन्।"

१०त्यसपछि, येशू र चेलाहरू घरभित्र थिए। चेलाहरूले येशूलाई फेरि छुटानाम बारे सोधे। ११उहाँले भन्नुभयो, "यदि कुनै व्यक्तिले आफ्नो पत्नीदेखि छुटानाम गर्छ अनि अर्को स्त्रीसँग विवाह गर्छ भने त्यसले आफ्नो स्वास्नीसँग व्यभिचारको पाप गरेको ठहरिन्छ। १२त्यसरी यदि कुनै स्त्रीले आफ्नो लोग्ने सँग छुटानाम गर्छे अनि अर्को लोग्नेसँग विवाह गर्छे भने त्यो पनि व्यभिचार हो।"

येशूद्वारा बालकहरूलाई ग्रहण

(मत्ती १९:१३-१५; लूका १८:१५-१७)

१३मानिसहरूले तिनीहरूको बालकहरूलाई येशू समक्ष ल्याए ताकि उहाँले तिनीहरूलाई छुनु हुनेछ। तर चेलाहरूले मानिसहरूलाई बालकहरू लिएर आएकोमा हकारे। १४त्यहाँ जे घटना घट्यो येशूले देख्नुभयो। उहाँले बालकहरूलाई उहाँकहाँ नआउनु भनेर रोकेकोमा क्रोध प्रकट गर्नुभयो। येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "साना बालकहरूलाई मकहाँ आउन देऊ। तिनीहरूलाई नरोक, किनभने परमेश्वरको राज्य तिनीहरूको नै हो जो यी बालकहरू जस्तै छन्। १५म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। तिमीहरूले परमेश्वरको राज्यलाई ग्रहण गर्नै पर्दछ, जसरी सानो बालकले दिइएको कुरा स्वीकार्दछ, नत्र भने तिमीहरू कहिल्यै त्यहाँ पस्न पाउने छैनौ।" १६त्यसपछि येशूले त्यस बालकलाई आफ्नो बाहुमा लिनुभयो। उहाँले आफ्नो हातहरू तिनीहरूमाथि राख्नुभयो अनि आशीर्वाद दिनुभयो।

एकजना धनी मानिस येशूलाई पछ्याउन नचाहेको

(मत्ती १९:१६-३०; लूका १८:१८-३०)

१७येशू हिंड्न लाग्नु भयो, त्यसैबेला एउटा मानिस दगुर्दै आयो, येशूको अघि घुँडा टेक्यो। त्यस मानिसले उहाँलाई भन्नु भयो, 'असल, गुरूज्यू, अनन्त जीवन प्राप्त गर्न मैले के गर्नु पर्छ?"

१८येशूले उत्तर दिनुभयो, "तिमीले मलाई किन असल भन्दैछौ? कुनै व्यक्ति असल छैन। खालि परमेश्वर मात्र असल हुनुहुन्छ। १९यसैले म तिम्रो प्रश्नको उत्तर दिंदछु। तिमी आज्ञाहरू ता जान्दछौ: 'तिमीले कसैको हत्या गर्नु हुँदैन, कसैलाई व्यभिचार गर्नु हुँदैन, चोर्नु हुँदैन, भूटो

पद ४६ ग्रीक प्रलिपि मर्कूस ४८ मा जस्तै लेखिएको छ।

'उहाँले ... बनाउनु भयो' उत्पत्ति १:२७।

'त्यसकारण ... एक हुन्छन्' उत्पत्ति २:२४।

साक्षी दिनु हुँदैन, अरूलाई ठग्नु हुँदैन। तिमीले आफ्नो
बाबु र आमालाई सम्मान गर्नैपर्छ।'*"
२०त्यो मानिसले भने, "गुरूज्यू, मैले यी सब
आज्ञाहरू मेरो बालकपनदेखि नै पालन गर्दै आएको
छु।"
२१येशूले त्यस मानिसलाई फर्केर हेर्नुभयो। उहाँले
त्यसलाई प्रेम दर्शाउनु भयो अनि भन्नुभयो, "तिमीले
पालन गर्नु पर्ने अझै एक अधिक आज्ञा छ। जाऊ
अनि आफ्नो सबै चीजहरू बेचिदेऊ। गरीब मानिसहरू
माझ त्यो पैसा बाँड़िदेऊ। यसको निम्ति स्वर्गमा तिमीलाई
इनाम मिल्नेछ। त्यसपछि मकहाँ आऊ अनि मलाई
पछ्याऊ।"
२२जब त्यस मानिसले येशूबाट यी सबै कुरा सुने
उसको अनुहार अँध्यारो भयो। त्यो मानिस दु:खी बन्यो
अनि गयो किनभने त्यो खुबै धनी थियो।
२३त्यसपछि येशूले आफ्नो चेलाहरूलाई हेर्नुभयो
अनि तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "परमेश्वरको राज्यमा पस्नलाई
एकजना धनी मानिसलाई निकै गाह्रो पर्छ!"
२४अनि येशूका कुरामा चेलाहरू अचम्ममा परे। तर
येशूले तिनीहरूलाई फेरि भन्नु भयो! "हे मेरो नानीहरू
परमेश्वरको राज्यमा पस्नु अति गाह्रो छ। २५धनी
मानिसलाई परमेश्वरको राज्यभित्र पस्नुभन्दा ऊँटलाई
सियोको नाथ्रीबाट छिरेर जानु सजिलो छ।"
२६चेलाहरू अति अचम्भित भए अनि एक-अर्कामा
चर्चा गर्न लागे, "त्यसो भए को चाँहि पस्नसक्छ?"
२७येशूले चेलाहरूलाई हेर्नुभयो अनि भन्नुभयो,
"मानिसहरूको निम्ति यी सब असम्भव छ। तर यी सबै
परमेश्वरमा असम्भव छैन। किनभने, परमेश्वरको निम्ति
यी सबै सम्भव छ।"
२८पत्रुसले येशूलाई भने, "हामीले सब त्याग्यौ अनि
तपाँइको अनुशरण गर्‍यौ।"
२९येशूले भन्नुभयो, "म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु।
प्रत्येक मानिस जसले मेरो निम्ति आफ्नो घर, दाजुभाई,
दिदी-बहिनी, आमा, बाबु, बालकहरू वा खेत-जमीन
छोड़ेर सुसमाचारमा लागेको छ ३०उसले आफूले त्यागेको
भन्दा सयौं गुणा अधिक पाउनेछ। यहाँ यस संसारमा
त्यस मानिसले घरहरू दाजुभाइहरू, दिदी-बहिनीहरू,
आमाहरू, बालकहरू अनि खेत सबै पाउनेछ। यी
सहित उसले यातना पाउने छ। तब आउने वाला
संसारमा उसले अनन्त-जीवन पाउनेछ। ३१अहिले धेरै जो
पहिलो छन् भविष्यमा तिनीहरू अन्तमा पर्नेछन्। अनि
अहिले धेरै जो अन्तमा छन् तिनीहरू भविष्यमा पहिलो
हुने छन्।"

येशू आफ्नो मृत्यु बारे फेरि चर्चा गर्नुहुन्छ

(मत्ती २०:१७-१९; लूका १८:३१-३४)

३२येशू र आफूसँग भएका अरु मानिसहरू यरूशलेम
गइरहनु भएको थियो। उहाँले मानिसहरूको अगुवाइ
गरिरहनु भएको थियो। येशूका चेलाहरू चकित भइरहेका
थिए। अनि जो मानिसहरू तिनीहरूका पछि-पछि थिए
तिनीहरू भने डराइरहेका थिए। उहाँले बाह्रजना चेलाहरूलाई
फेरि भेला गर्नुभयो अनि तिनीहरूलाई भन्न लाग्नु भयो,
उहाँलाई के हुनेवाला छ? ३३येशूले भन्नुभयो, "हामीहरू
यरूशलेम जाँदैछौ। मानिसको पुत्रलाई मुख्य पूजाहारीहरू
र शास्त्रीहरूका अघि सुम्पिइने छन्। तिनीहरूले मानिसको
पुत्रलाई मृत्यु दण्ड दिनेछन्। तिनीहरूले मानिसको पुत्रलाई
अयहूदीहरूलाई सुम्पनेछन्। ३४तिनीहरूले उहाँलाई
थुक्नेछन्, कोर्रालाउने छन् अनि उहाँलाई मार्ने छन्। तर
उहाँको मृत्युको तीन दिनपछि, फेरि उहाँ बौरी उठ्नुहुने
छ।"

याकूब र यूहन्ना आफ्नो निम्ति अनुरोध गर्छन्

(मत्ती २०:२०-२८)

३५त्यसपछि जब्दीका छोराहरू याकूब र यूहन्ना उहाँ
कहाँ आए। तिनीहरूले भने, "गुरूज्यू तपाईंले हाम्रो
निम्ति हामी जे चाहन्छौ सो गरिदिनुहोस्।"
३६येशूले भन्नुभयो, "मैले तिमीहरूलाई के गर्नु पर्ने
भनी चाहन्छौ?"
३७तिनीहरूले भने, "जब हामी तपाईको महिमामा
आउँछौ हामी एक जनालाई तपाईंको दाहिने तिर अनि
अर्कोलाई तपाईको देब्रे तिर बस्ने अनुमति दिनुहोस्।"
३८येशूले भन्नुभयो, "तिमीहरूले बुझ्दैनौ कि तिमीहरू
के मागिरहेका छौ। के मैले भोग्नु पर्ने जस्तै कष्टहरू
तिमीहरूले सहन गर्नसक्छौ? अथवा जुन बप्तिस्मा मैले
लिएको छु, त्यो बप्तिस्मा तिमीहरू लिन सक्छौ?"
३९छोरोहरूले जवाफ दिए, "अवश्य, हामी सक्छौं।"
येशूले छोरोहरूलाई भन्नुभयो, "साँच्चैनै तिमीहरूले
पनि मैले सहनुपर्ने जस्तै कष्टहरू सहनु मैले लिए जस्तै

'तिमीले कसैको ... सम्मान गर्नैपर्छ' प्रस्थान २०:१२-१६;
व्यवस्था ५:१६-२०।

बप्तिस्मा तिमीहरूले पनि लिनु पर्छ। [४०]तर म मेरो दाहिने वा देब्रेपट्टि कसलाई बसाउनु पर्ने हो त्यो चुन्न सक्तिनँ। यी स्थानहरू अरूका निम्ति हुन्। तिनीहरूकै निम्ति ती ठाउँहरू तयार पारिएका हुन्।"

[४१]अरू दसजना चेलाहरूले यी सबै सुने। तिनीहरू याकूब र यूहन्नासँग रिसाए। [४२]येशूले सबै चेलाहरूलाई उपस्थित हुन बोलाउनु भयो। उहाँले भन्नुभयो, "अयहूदीहरूको पनि आफ्ना मानिसहरू छन् तिनीहरूलाई शासकहरू भनिन्छ। तिमीहरूले जान्दछौ कि तिनीहरूले आफ्ना शक्तिको प्रभाव देखाउँदछन्। अनि तिनीहरूका प्रमुखहरूले आफ्नो सम्पूर्ण शक्तिहरू मानिसहरूमा प्रयोग गर्न मन पराउँछन्। [४३]तर तिमीहरूसँग यस्तै अभ्यास चाँहि हुँदैन। यदि तिमीहरूमध्ये कसैले महान पुरुष हुन चाह्यौ भने तब उ तिम्रो नोकर हुनुपर्छ। [४४]यदि तिमीहरूमध्ये कसैले प्रमुख बन्न चाह्यौ भने उ सबैको कमारो हुनुपर्छ। [४५]त्यसरी नै, मानिसको पुत्र सेवा लिनु होइन तर सेवा गर्नु आएको हो। मानिसको पुत्र उनको आफ्नै जीवन दिन अनि अरू धेरै मानिसलाई बँचाउन आएका हुन्।"

येशूद्वारा अन्धो मानिस निको

(मत्ती २०:२९-३४; लूका १८:३५-४३)

[४६]तब उनीहरू यरीहो शहरमा आइपुगे। तब येशू आफ्ना चेलाहरू र अरु धेरै मानिसहरूसँग त्यो शहर छोड्दै हुनु हुन्थ्यो। एउटा अन्धो मानिस, बारतिमै (तिमैयुसको छोरो) नाम गरेको सड़कको एक छेउमा बसिरहेको थियो। त्यसले सँधै पैसा मागिरहन्थ्यो। [४७]त्यस अन्धो मानिसले नासरतदेखि येशू त्यतैतिर आउनु हुँदैछ भन्ने सुन्यो। त्यो चिच्याउन लाग्यो, "येशू, दाऊदका पुत्र, कृपया मलाई मदत गर्नुहोस्।"

[४८]धेरै मानिसहरूले त्यस अन्धो मानिसलाई हकारे अनि चुप लाग्नु भने। निन्दा गरे। तिनीहरूले त्यसलाई केही नबोल्नू हूकूम गरे। तर त्यो अन्धो मानिस झन झन चिच्याइनै रह्यो, "ए दाऊदका पुत्र मलाई मदत गर्नुहोस्।"

[४९]येशू त्यँही रोकिनु भयो अनि भन्नुभयो, "त्यस मानिसलाई मकहाँ आउनु भन।"

अनि तिनीहरूले त्यस अन्धो मानिसलाई बोलाए। तिनीहरूले भने, "खुशी होऊ! उठ! येशूले तिमीलाई बोलाउनु हुँदैछ।" [५०]त्यो अन्धो मानिस जुरुक्क उठयो। उसले आफ्नो वस्त्र त्यहीँ फ्याँक्यो, उफ्र्यो अनि येशूकहाँ गयो।

[५१]येशूले त्यस मानिसलाई भन्नुभयो, "मैले तिम्रो निम्ति के गरेको चाहन्छौ?"

त्यो अन्धो मानिसले जवाफ दियो, "हे गुरूज्यू! म फेरि मेरो दृष्टि चाहन्छु।"

[५२]येशूले भन्नुभयो, "जाऊ, तिमी निको भयौ किनभने तिमीले विश्वास गर्‍यौ।" त्यसपछि त्यस अन्धो मानिसले फेरि दृष्टि प्राप्त गरे। त्यसले येशूलाई नै पछ्यायो।

राजा झैं येशूको यरूशलेममा प्रवेश

(मत्ती २१:१-११; लूका १९:२८-४०; यूहन्ना १२:१२-१९)

११ येशू अनि उहाँका चेलाहरू यरूशलेम पुग्नै लागेका थिए। जैतून डाँड़ामा भएको बेथानी र बेथानी शहरमा उनीहरू आइपुगे। त्यहाँ येशूले आफ्नो दुइजना चेलाहरूलाई केही गर्न भनी पठाउनु भयो। [२]येशूले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, "शहरमा जाऊ अनि त्यहाँ देख्नेछौ। जब त्यहाँ पुग्नेछौ, तिमीहरूले त्यहाँ एउटा गधालाई सांग्लोले बाँधिर राखेको पाउनेछौ। त्यो गधामाथि अहिलेसम्म कोही चढ़ेको छैन। त्यो गधालाई फुकालेर मकहाँ ल्याऊ। [३]यदि कसैले त्यो गधालाई कहाँ लगिरहेको छौ भनेर सोधे त्यसलाई भनिदिनु, 'स्वामीलाई यो आवश्यकता छ। उहाँले त्यसलाई फेरि चाँड़ै फर्काइदिनुहुन्छ।'"

[४]चेलाहरू शहर पुगे। तिनीहरूले त्यहाँ बाहिर गल्लिमा एउटा घरको ढोकाको छेउमा एउटा जवान गघालाई बाँधेर राखेको पाए। चेलाहरूले गधालाई फुकाले। [५]त्यहाँ उभिरहेका केही मानिसहरूले यी सब देखे। तिनीहरूले सोधे, "तिमीहरूले यो के गर्दैछौ? त्यो गधालाई त्यहाँबाट किन फुकालिरहेछौ?" [६]चेलाहरूले येशूले भन्नु भए झैं उत्तर दिए। मानिसहरूले ती चेलाहरूलाई गधा दिन अनुमति दिए। [७]त्यसपछि चेलाहरूले येशूकहाँ गधा पुर्‍याए। तिनीहरूले आफ्ना वस्त्रहरू गधामाथि चढ़ाए अनि येशू त्यसमाथि वस्नु भयो। [८]अनेकौं मानिसहरूले सड़कमा येशूको निम्ति भनेर आफ्ना वस्त्रहरू ओछ्याए। कतिजनाले रुखका हाँगाहरू काटेर सड़कमा ओछ्याए। [९]केही मानिसहरू येशूको अघि-अघि हिँड़दै थिए। केही मानिसहरू उहाँकै पछि-पछि हिँड़दै थिए। सबै मानिसहरू कराउँदै थिए,

"'उहाँको प्रशंसा गर!' 'स्वागत् गर! परमेश्वरले उसलाई आर्शिवाद गरून जो प्रभुको नाउँमा आउनु हुँदैछ!'

भजनसंग्रह ११८:२५-२६

१० हाम्रा पिता दाऊदको राज्यलाई परमेश्वरले आशीर्वाद दिऊन्। जुन राज्य आउनेछ! स्वर्गको परमेश्वरलाई प्रशंसा!"

११येशू यरूशलेममा जानुभयो अनि मन्दिरभित्र पस्नुभयो। मन्दिरको वरिपरि उहाँले हेर्नुभयो। तर अबेर भइसकेको थियो। यसकारण उहाँ आफ्ना बाह्रजना प्रेरितहरूलाई लिएर बेथानी पुग्नुभयो।

येशूले भन्नुभयो नेभाराको रूख मर्नेछौ

(मत्ती २१:१८-१९)

१२अर्कोदिन, तिनीहरूले बेथानी छोड्नुभयो। येशू भोकाउनु भएको थियो। १३येशूले टाढ़ामा एउटा नेभाराको रूख देख्नु भयो। त्यहाँ पुगेर केही नेभाराको फलहरू छ कि भनेर हेर्नुभयो। तर त्यहाँ पातहरू मात्रै थिए। किनकि त्यो समय नेभारा फल्ने समय थिएन। १४अनि उहाँले त्यो रूखलाई भन्नुभयो, "मानिसहरूले अब उप्रान्त तेरो फलहरू फेरि कहिल्यै खाने छैन।" उहाँका चेलाहरूले यी सबै कुरा सुने।

येशूको मन्दिरतर्फ प्रस्थान

(मत्ती २१:१२-१७; लूका १९:४५-४८; यूहन्ना २:१३-२२)

१५तिनीहरू यरूशलेम जानुभयो। येशू मन्दिर जानुभयो। उहाँले मन्दिर इलाकाबाट बेच्ने र किन्नेहरूलाई बाहिर निकाल्नु भयो। उहाँले विभिन्न पैसा-रूपियाँका लेन-देन गर्नेहरूको टेबलहरू पल्टाइदिनु भयो। ढुक्कुर बेच्नेहरूको चौकीहरू पनि उहाँले पल्टाइदिनु भयो। १६येशूले कसैलाई पनि मन्दिर भएर केही चीजहरू बोकेर ल्याउने अनुमति दिनु भएन। १७तब उहाँले तिनीहरूलाई सिकाउनु भयो। उहाँले भन्नुभयो, "धर्मशास्त्रहरूमा यस्तो लेखिएको छ, 'मेरो घर सबै जातिका निम्ति प्रार्थनाको घर कहलाइनेछ'* तर तिमीहरूले परमेश्वरको घरलाई 'चोरहरू लुक्ने घर'*-मा परिवर्त्तन गरिरहेछौ।'"

'मेरो घर ... कहलाइनेछ' यशैया ५६:७।

'चोरहरू लुक्ने घर' यर्मिया ७:११।

१८मुख्य पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरूले यी सब कुराहरू थाहा पाए। तिनीहरूले येशूलाई मार्ने उपाय रच्न थाले। प्राय: सबै मानिसहरू येशूको शिक्षामा चकित परेका हुनाले तिनीहरू येशूसंग डराएका थिए। १९त्यसै रात, येशू अनि उहाँका चेलाहरूले शहर छोड्नुभयो।

येशूद्धारा विश्वासको शक्ति-प्रदर्शन

(मत्ती २१:२०-२२)

२०अर्को बिहान, येशू आफ्ना चेलाहरूसँग जाँदै हुनु हुन्थ्यो। तिनीहरूले नेभाराको रूख देखे जसलाई येशूले शराप दिनु भएको थियो। नेभाराको रूख जरादेखि टुप्पो सम्मै सुकिसकेको थियो। २१पत्रुसले येशूलाई भने, "गुरूज्यू, नेभाराको रूखलाई हेर्नु हवस जसलाई तपाईंले हिजो सराप दिनु भएको थियो। अहिले त्यो सुकिसकेको र मरिसकेको छ!"

२२येशूले जवाफ दिनुभयो, "परमेश्वरमा विश्वास राख। २३म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। तिमीहरूले यो पर्वतलाई भन्नसक्छौ, 'जा अनि समुद्रमा खस्।' अनि यदि तिमीहरूको मनमा कुनै शंकाहरू छैन अनि तिमीले विश्वास गरेको खण्डमा तिमीले भनेको कुरा घटने छ। तब परमेश्वरले तिम्रो निम्ति यसो गरिदिनु हुनेछ। २४यसैले तिमीहरूले पाइने वस्तुको निम्ति प्रार्थना गर भन्दछु। अनि यदि विश्वास गर्‍यौ भने तिमीहरूले ती चीजहरू पाइसकेका छौ तब त्यो तिम्रो आफ्नै हुनेछ। २५जब तिमीहरू प्रार्थनाका निम्ति तयार हुन्छौ, अनि कसैको विरूद्धमा तिमीहरूमा भएको नराम्रो भाव सम्भना भयो भने, त्यसलाई क्षमा गरिदेऊ। यसो गर्‍यौ भने स्वर्गका पिताले पनि तिमीहरूका सबै पापहरू क्षमा गरिदिनु हुनेछ।" २६*

यहूदी प्रमुखहरूद्धारा येशूको सामर्थ्यमाथि सन्देह

(मत्ती २१:२३-२७; लूका २०:१-८)

२७येशू अनि उहाँका चेलाहरू फेरि यरूशलेम जानुभयो। येशू मन्दिरको वरिपरि जाँदै हुनुहुन्थ्यो। मुख्य पूजाहारीहरू, शास्त्रीहरू र अग्रज यहूदी प्रमुखहरू उहाँकहाँ आए। २८तिनीहरूले येशूलाई भने, "हामीलाई भन्नुहोस्! यत्रो के-के गर्नलाई तपाईंसँग कुन चाहिँ

पद २६ प्रारम्भिक ग्रीक लिपिहरू अनुसार: "यदि तिमीहरूले कसैलाई क्षमा गर्‍यौ भने स्वर्गका पिताले पनि तिमीहरूका सबै पापहरू क्षमा गरिदिनु हुनेछ।"

त्यस्तो अधिकार (शक्ति) छ?" कसले तपाईलाई यो
अधिकार दिएका हुन्।"
२९येशूले भन्नुभयो, "म तिमीहरूलाई एउटा प्रश्न
राख्दछु। यदि तिमीहरूले मेरो प्रश्नको जवाफ दियौ भने
तब म तिमीहरूलाई भन्नेछु कि यी सब गर्नलाई मेरो
के अधिकार छ। ३०यूहन्नाको बप्तिस्मा परमेश्वरबाट
भएको हो वा मानिसबाट भएको हो? मलाई जवाफ
देऊ!"
३१ती यहूदी प्रमुखहरूले येशूको प्रश्न बारे बहस
गरे। तिनीहरू एका-अर्कामाझमा बात चीत गर्न लागे,
"यदि हामीले जवाफ दियौं, 'यूहन्नाको बप्तिस्मा परमेश्वरबाट
भएको हो,' येशूले भन्नु हुनेछ, 'त्यसो भए तिमीहरूले
यूहन्नालाई किन विश्वास नगरेको?' ३२तर यदि हामीले
भन्यौ, 'यूहन्नाको बप्तिस्मा मानिसबाट भएको हो,'
मानिसहरू हामीसँग रिसाउनेछन्।" (ती मानिसहरूसँग
भयभीत थिए। सबैलाई यूहन्ना एकजना अगमवक्ता हुन्
भनेर विश्वास थियो)।
३३तब तिनीहरूले येशूलाई जवाफ दिए, "हामी
यसको सही उत्तर जान्दैनौ।"
तब उहाँले भन्नुभयो, "तब यी सब कामहरू
गर्नलाई मसित कुन त्यसो अधिकार छ म पनि
तिमीहरूलाई भन्दिनँ कि कुन अधिकारद्वारा म यी
कुराहरू गरिरहेको छु।"

परमेश्वरले आफ्नो पुत्र पठाउँनु भयो

(मत्ती २१:३३-४६; लूका २०:९-१९)

१२ येशूले मानिसहरूलाई सिकाउनलाई दृष्टान्तहरूको
उपयोग गर्नु भयो। उहाँले भन्नुभयो, "कुनै
एकजना मानिसले एउटा खेतमा अङ्गूर रोपे। त्यस
मानिसले खेतको वरिपरि बार लगाए अनि त्यसमा एउटा
कोल खोपे। त्यसपछि त्यसले एउटा मचान बनायो।
त्यसले आफ्नो खेत केही खेतीवालहरूलाई भाड़ामा
दिए। त्यसपछि त्यो मानिस परदेश लाग्यो। २केही समय
पछि अङ्गूरको फसल उठाउने बेला आयो। त्यसपछि
त्यस मानिसले आफ्नो अंश ल्याउनलाई खेतबारीमा
एकजना नोकरलाई पठायो। ३तर खेतालाहरूले त्यस
नोकरलाई पक्रे अनि पिटे। तिनीहरूले नोकरलाई रित्तै
हात फर्काइदिए। ४फेरि त्यस मानिसले अर्को नोकरलाई
पठाए। खेतीवालाले त्यसलाई टाउकोमा हिर्काए। तिनीहरूले
त्यसलाई कुनै इज्जत दिएनन्। ५फेरि त्यस मानिसले
अर्को ती खेतीवालाहरूकहाँ नोकरलाई पठाए। तर
खेतीवालाहरूले त्यसलाई मारिदिए। त्यस मानिसले अरू
धेरै नोकरहरूलाई पठाए। तर खेतीवालहरूले कतिजनालाई
पिटे अनि कतिजनालाई मारिदिए।
६"अब त्यस मानिससँग खेतीवालहरूकहाँ पठाउनलाई
एउटै मात्र व्यक्ति रहेको थियो। त्यो व्यक्ति त्यही
मानिसको छोरो थियो। त्यस मानिसले छोरोलाई माया
गर्थ्यो। तर पनि त्यसले आफ्नो छोरोलाई खेतीवालहरूकहाँ
पठाउने निश्चय गर्‍यो। उसले पठाउन सक्ने त्यो मात्र
अन्तिम व्यक्ति थियो। त्यस मानिसले भन्यो, 'खेतीवालहरूले
मेरो छोरोलाई त आदर गर्ने नै छन्।'
७"तर खेतीवालहरूले आफूहरू माझ वहस गरे, 'यो
मालिकको छोरो हो। यो खेतबारी उसको हुन्छ। यसकारण
हामी यसलाई मारौ तब यो खेतबारी हाम्रै हुनेछ।' ८तब
ती खेतालाहरूले छोरोलाई पक्रिए, मारे अनि अङ्गूर बारी
बाहिर फेँकिदिए।
९"यसकारण यो अङ्गूर बारीको मालिकले के गर्नेछ?
त्यो अङ्गूर बारीमा जानेछ अनि ती खेतीवालहरूलाई
मार्नेछ। तब त्यसले त्यो अङ्गूर बारी अरू नै खेतीवालहरूलाई
दिनेछ। १०निश्चय नै तिमीहरूले धर्मशास्त्रमा यी वचनहरू
पढ़ेका हौला:

'निर्माताहरूले अस्वीकार गरेका ढुंगाहरू नै
कुनाको ढुङ्गा बनेको छ।
११ परमप्रभुले नै यस्तो गर्नु भएको हो, अनि हाम्रो
निम्ति यो अचम्म भएको छ।'"

भजनसंग्रह ११८:२२-२३

१२ती यहूदी प्रमुखहरूले येशूले भन्नु भएको यो
कथा सुन्न पाए। तिनीहरूले यो कथा तिनीहरूको आफ्नै
बारेमा हो भन्ने बुझे। यसकारण कसरी हुन्छ येशूलाई
पक्रने उपायमा तिनीहरूलागे। तर मानिसहरूदेखि
तिनीहरूलाई डर पनि थियो। अनि ती यहूदी प्रमुखहरू
येशूलाई छोड़ेर अन्यत्र कतै गए।

यहूदी प्रमुखहरूद्वारा येशूलाई छक्काउने चेष्टा

(मत्ती २२:१५-२२; लूका २०:२०-२६)

१३त्यसपछि, यहूदी प्रमुखहरूले हेरोदीअन्स भन्ने
दलका केही मानिसहरू र केही फरिसीहरूलाई येशू
भएकहाँ पठाए। तिनीहरूले येशूलाई केही भूल गराएर

पक्रन चाहन्थे। [१४]फरिसीहरू र हेरोदीअन्सहरू येशूकहाँ
पुगे अनि भन्न लागे, "हे गुरूज्यू, हामी जान्दछौं कि
तपाईं एक इमान्दार मानिस हुनुहुन्छ। अरूले के भन्लान्
भनेर तपाईं डराउनु हुँदैन। सबै तपाईंको अगाडी एउटै
हुन्। अनि तपाईंले परमेश्वरको मार्ग ठीकसित सिकाइरहनु
भएको छ। हामीलाई भन्नुहोस्: के सिजरलाई कर
बुझाउनु उचित छ? हामीले कर तिर्नु पर्ने हो कि नतिर्नु
पर्ने हो?"

[१५]तर येशूले तिनीहरूको कपट बुझ्नु भयो। उहाँले
तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "तिमीहरू मलाई किन जालमा
पार्न खोज्दैछौ? ल्याऊ मलाई एउटा चाँदीको सिक्का। म
त्यसलाई हेर्न चाहन्छु।" [१६]तिनीहरूले येशूलाई एउटा
सिक्का दिए अनि उहाँले सोध्नुभयो, "यो सिक्कामा कसको
चित्र अङ्कित छ? अनि यसमा कसको नाउँ लेखिएको
छ?" तिनीहरूले जवाफ दिए, "यो सिजरको चित्र हो
अनि उसको नाउँ।"

[१७]अनि येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "सिजरको
चीजहरू सिजरलाई नै देऊ। अनि परमेश्वरको चीजहरू
परमेश्वरलाई नै देऊ।" ती येशूको कुरा सुनेर छक्क परे।

केही सदुकीहरूद्वारा येशूलाई छक्क्याउने चेष्टा

(मत्ती २२:२३-३३; लूका २०:२७-४०)

[१८]तब केही सदुकीहरू येशूकहाँ आए। (सदुकीहरूमा
विश्वास थियो कि मृत्युबाट कुनै पनि व्यक्ति बौरी उठ्ने
छैन)। सदुकीहरूले उहाँलाई एउटा प्रश्न राखे। [१९]तिनीहरूले
भने, "गुरूज्यू, मोशाले लेखेका छन् कि यदि कुनै
विवाहित मानिस मऱ्यो भने अनि उसको पत्निको कुनै
सन्तान छैन भने त्यसबेला उसको भाइले त्यो विधवालाई
आफ्नो दाजुकोलागि सन्तान जन्माउन विवाह गर्नु पर्छ।
त्यसपछि आफ्नो दाजुकोलागि तिनीहरूले सन्तान बनाउन
सक्नेछ। [२०]सातजना दाजुभाइ थिए। पहिलो दाजुले
विवाह गरे अनि मरे। उसको कुनै सन्तान थिएन।
[२१]त्यसपछि दोस्रो भाइले त्यस स्त्रीलाई विवाह गरे। उ
पनि मऱ्यो अनि कुनै सन्तान भएन। त्यस्तै घटना घट्यो
तेस्रो भाइसँग पनि। [२२]सबै सात दाजुभाइले त्यस
स्त्रीलाई विवाह गरे अनि प्रत्येक मरे। कुनै पनि सात
दाजुभाइबाट सन्तान भएन। अन्तमा त्यो स्त्री पनि मरी।
[२३]तर सबै सातजना दाजुभाइले त्यसलाई विवाह गरेको
थियो। यसकारण जब मानिस मरेर बौरी उठ्नेछ त्यसबेला
त्यस स्त्रीको, चाँहि लोग्ने को हुने छन्?"

[२४]येशूले जवाफ दिनु भयो, "तिमीहरू अत्यन्तै
गल्तीमा छौ? किनभने धर्मशास्त्रहरूमा के लेखिएको
कुरा पनि अनि परमेश्वरको शक्तिको बारेमा तिमीहरूले
केही जानेका छैनौ। [२५]जब मानिस मरेर बौरी उठ्नेछ
त्यसबेला त्यहाँ कुनै विवाह हुने छैन। मानिसहरूले
एक-अर्कामाझ विवाह गर्ने छैनन्। तिनीहरू स्वर्गमा
स्वर्गदूतहरू जस्तै हुनेछन्। [२६]मरेका मानिसहरूको
पुनरूत्थानको विषयमा मोशाले लेखेको जल्दो पोथ्राको
कथा पुस्तकमा तिमीहरूले पढ़ेका छैनौ? परमेश्वरले
भन्नु भएको छ: 'म अब्राहामको परमेश्वर हुँ, इसहाकको
परमेश्वर र याकूबको परमेश्वर।*' [२७]परमेश्वर मरेका
मानिसहरूका परमेश्वर होइनन् तर जीवित मानिसहरूका
परमेश्वर हुन्। तिमी सदुकीहरू भूलमा परेका छौ!"

कुन आज्ञा सबभन्दा महान हो?

(मत्ती २२:३४-४०; लूका १०:२५-२८)

[२८]कानुनको शास्त्रीहरूमा एकजना येशूकहाँ आए।
उसले सदुकीहरू र फरिसीहरूसँग येशूले बहस गरिरहेको
सुने। उसले येशूले तिनीहरूका प्रश्नहरूको ठीक जवाफ
दिइरहेको सुने। अनि उहाँलाई सोधे, "कुन चाँहि आज्ञा
सबभन्दा प्रमुख छ?"

[२९]येशूले उत्तर दिनुभयो, "सबभन्दा महान आज्ञा
यस्तो छ: 'इस्राएलका मानिसहरू, सुन! परमप्रभु हाम्रो
परमेश्वर नै एक प्रभु हुन्। [३०]तिमीहरूले तिमीहरूको
परमप्रभु परमेश्वरलाई सारा मनले, सारा आत्माले, सारा
प्राणले र सारा शक्तिले उहाँलाई प्रेम गर्नुपर्छ।'* [३१]दोस्रो
महान आज्ञा यस्तो छ: 'तिमीहरूले आफूलाई प्रेम गरे
जस्तो अरू मानिसहरूलाई पनि प्रेम गर।'* यी आज्ञाहरू
भन्दा अन्य आज्ञाहरू महान छैन।"

[३२]शास्त्रीहरूले उत्तर दिए, "हे गुरूज्यू, त्यही नै
ठीक उत्तर हो। तपाईंले जे भन्नुभयो त्यो ठीक हो।
परमेश्वर नै एक प्रभु हुन्, अनि अरू कुनै परमेश्वर
छैनन्। [३३]अनि एउटा मानिसले आफ्नो सारा मनले, सारा
प्राणले, र सारा शक्तिले परमेश्वरलाई प्रेम गर्नुपर्छ। अनि
आफूले आफूलाई प्रेम गरे जस्तै अरू मानिसहरूलाई
पनि प्रेम गर्नुपर्छ। यी आज्ञाहरू सबै अर्पणहरू अनि

'म … परमेश्वर' प्रस्थान ३:६।

'इस्राएलका … प्रेम गर्नुपर्छ' व्यवस्था ६:४-५।

'तिमीहरूले … प्रेम गर' लेवी १९:१८।

परमेश्वरलाई गरिएको अरू बलिदानहरू भन्दा अत्यन्त मुख्य छन्।"

[३४]येशूले त्यस मानिसले बुद्धिमानपूर्वक जवाफ दिएको पाउनु भयो। अनि उहाँले त्यस मानिसलाई भन्नुभयो, "तिमी स्वर्गको राज्य नजिक छौ।" त्यसपछि अरू कुनै मानिसले पनि उहाँलाई अरू धेरै प्रश्नहरू गर्ने साहस गरेनन्।

के ख्रीष्टनै दाऊदको पुत्र हुन् ?

(मत्ती २२:४१-४६; लूका २०:४१-४४)

[३५]येशूले मन्दिरमा सिकाइरहनु भएको थियो। उहाँले भन्नुभयो, "किन शास्त्रीहरूले ख्रीष्ट नै दाऊदको पुत्र भनेका हुन्? [३६]पवित्र-आत्मामा दाऊद आफैले भन्नुभएको छ:

'परमप्रभुले मेरो प्रभुलाई (ख्रीष्टलाई) भन्नु
भएको छ:
मेरो छेउमा दाहिनेपट्टि बस, अनि म तिम्रा
शत्रुहरूलाई तिम्रा वशमा पार्नेछु।'

भजनसंग्रह ११०:१

[३७]दाऊद आफैले ख्रीष्टलाई 'प्रभु' भन्नुहुन्छ। तब कसरी ख्रीष्ट दाऊदको पुत्र हुनसक्छ?" धेरै मानिसहरूले येशूलाई खूबै आनन्दित भएर सुने।

येशूद्वारा शास्त्रीहरूको आलोचना

(मत्ती २३:१-३६; लूका २०:४५-४७)

[३८]येशूले लगातार सिकाउनु भयो। उहाँले भन्नुभयो, "शास्त्रीहरूदेखि होशियार बस। तिनीहरू लामा वस्त्रहरू पहिरिएर आफूलाई प्रमुख देखिनको निम्ति हिंड्न मन पराउँछन्। अनि तिनीहरू आफूलाई बजारमा हुँदा मानिसहरूले तिनीहरूलाई आदर गरून् भन्ने चाहन्छन्। [३९]सभाघरहरूमा पनि तिनीहरूले अति मुख्य ठाउँहरू ओगट्न चाहन्छन्। अनि भोजहरूमा पनि त्यसरी नै सम्मानका ठाउँहरूमा बस्न चाहन्छन्। [४०]तिनीहरू विधवाहरूसँग कप्टयाइँ गर्दछन् र तिनीहरूलाई लुट्छन्। अनि आफैले लोकाचारको निम्ति लामो-लामो प्रार्थनाहरू गर्ने गर्दछन्। परमेश्वरले तिनीहरूलाई धेरै दण्ड दिनुहुनेछ।"

विधवाद्वारा भेटी चढ़ाएको अर्थ बुझाउने चेष्टा

(लूका २१:१-४)

[४१]येशू मन्दिरको ढुकुटी सामु बस्नुभयो जहाँ आएर मानिसहरूले पैसा चढ़ाउने गर्दथे। उहाँले धेरै धनी मानिसहरूले मन्दिरको ढुकुटीमा धेरै पैसा हालेको हेर्नुभयो। [४२]तब एकजना दरिद्र विधवा आई अनि दुइवटा ससाना ताँबाका सिक्काहरू दिई। ती सिक्काहरूको मूल्य एक पैसा भन्दा कम थियो।

[४३]येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई आफूकहाँ बोलाउनु भयो। उहाँले भन्नुभयो, "म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। यो दरिद्र विधवाले खालि दुइवटा स-साना सिक्काहरू चढाई। तर वास्तवमा अरू धनी मानिसहरूले दिएको भन्दा त्यसले धेरै दिई। [४४]ती मानिसहरूको धेरै छ; तर तिनीहरूले आफूलाई नचाहिएको मात्र दिएको हो। त्यो स्त्री धेरै गरीब छे। तर त्यसले आफूमा भएको सबै नै दिई। अनि त्यसले ती पैसाहरू आफूलाई मदत पुऱ्याउनकोलागि नै हो भन्ने ठानी।"

मन्दिरको भविष्य-संहार

(मत्ती २४:१-४४; लूका २१:५-३३)

१३ येशूले मन्दिरको इलाका छोड्न लाग्नु भएको थियो। कुनै एकजना चेलाले उहाँलाई भने, "गुरूज्यू हेर्नुहोस्। यी मन्दिरको भवनहरू धेरै ठूला-ठूला ढुंगाहरूले बनेर अति सुन्दर भएको छ।"

[२]येशूले भन्नुभयो, "के तिमीहरू यी ठूला भवनहरू देख्छौ? यी भवनहरू सबै ध्वंस हुनेछ। प्रत्येक ढुंगाहरू भूँइमा फेँकिनेछ। एउटाको माथि अर्को कुनै ढुंगा त्यहाँ हुने छैन।"

[३]त्यसपछि, येशू भद्रासे डाँड़ामा बसिरहनु भएको थियो। उहाँ पत्रुस, याकूब, यूहन्ना र अन्द्रियास सँग अलग्ग हुनुहुन्थ्यो। तिनीहरू सबैले मन्दिर देख्न सके। [४]तिनीहरूले येशूलाई सोधे, "हामीलाई भन्नुहोस् , कहिले यस्तो घटना घट्नेछ? अनि यी सब घटना हुनलाग्दा के संकेत हुनेछ?"

[५]येशूले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, "होशियार बस! कसैले तिमीहरूलाई मूर्ख नबनाओस्। [६]धेरै मानिसहरू मेरा नाममा आउनेछन्। तिनीहरूले भन्नेछन्, 'म नै एक हुँ।' अनि तिनीहरूले धेरै मानिसहरूलाई मूर्ख तुल्याउनेछन्। [७]तिमीहरूले लड़ाईं र लड़ाईहरूको बारेमा सुन्न पाउनेछौ। अनि अरू हुने लँड़ाईहरूको बारेमा पनि कथाहरू सुन्नेछौ। तर डराउनु पर्दैन। अन्तको समय आउन अघिनै यी घटनाहरू घट्नेछ। [८]राष्ट्रहरू अन्य राष्ट्रहरूसित लड़ाई गर्नेछन्। राज्य-राज्यहरू माझ लड़ाई चल्नेछ।

विभिन्न ठाउँहरूमा भूकम्प जानेछ। यस्तो समय पनि
आउने छ जतिबेला खानलाई केही कुरा हुनेछैन। यी
कुराहरू केही कुराहरू नयाँ जन्म हुने प्राथमिक समयमा
जस्तै कष्टपूर्ण हुनेछ।
९“तिमीहरू होशियारी बन। मानिसहरूले तिमीहरूलाई
पक्रनेछ अनि न्यायकोलागि लैजानेछ। तिनीहरूले
सभाघरहरूमा तिमीहरूलाई पिटनेछन्। तिमीहरूलाई
हाकिमहरू र राजाको सामु जबरजस्ती उभ्याइनेछ।
तिमीहरूले मेरो बारेमा साक्षी दिनु पर्नेछ। तिमीहरूले
मलाई पछ्याएको कारणले गर्दा यी सबै हुनेछ। १०यसभन्दा
अघिनै सबै जातिहरू सुसमाचारहरू प्रचार गरिनु पर्छ।
११तिमीहरूको पक्राउ हुनेछ अनि न्यायको भागी बन्नु
पर्नेछ। तर तिमीहरूले त्यहाँ जे भन्नेछौ त्यस बारे डराउनु
पर्ने छैन। त्यसबेला परमेश्वरले तिमीलाई जे दिनुहुन्छ
त्यही भन्नु पर्नेछ। त्यसबेला वास्तवमा तिमी आफै
बोलिरहेको हुने छैनौं। पवित्र-आत्मा बोलिरहेको हुनेछ।
१२“दाजुभाइहरूले दाजुभाइहरूलाई मार्न विश्वासघात
गर्नेछन्। बाबुहरू आफ्नै बालकहरूप्रति विश्वासघात
गर्नेछन् अनि मार्नेछन्। बालकहरू पनि आफ्नै
आमाबाबुहरूको विरुद्धमा उठ्नेछन् अनि ती
आमाबाबुहरूलाई मार्ने छन्। १३सबै मानिसहरूले मलाई
पछ्यायौ भनेर तिमीहरूलाई घृणा गर्नेछन्। तर जो चाँहि
अन्तसम्म नै बलवान रहन्छ उ मात्रै बाँच्ने छ।
१४“जहाँ यो हुनु हुँदैन थियो ‘त्यस स्थानमा उभिएर
तिमीहरूले भनायक चिज देख्नेछौ’ ती कुरा जसले ध्वंस
पार्नेछ।” (व्यक्ति जसले पढ्छ यसको अर्थ वास्तवमा के
हुन्छ बुझ्नुपर्छ।) “त्यसबेला यहूदियाका मानिसहरू
पहाड़हरूतिर भाग्नु पर्छ। १५मानिसहरू समय नफाली
भाग्नु पर्छ। यदि कुनै मानिस घरको छानामा छ भने
घरबाट केही निकाल्नलाई उ तलतिर ओर्लेनु हुदैंन।
१६यदि कुनै व्यक्ति आफ्नो खेतबारीमा छ भने त्यो पनि
फर्केर आफ्नो वस्त्र ल्याउन त्यहाँ जानेछैन। १७त्यसबेला
गर्भवती स्त्री वा ससाना नानीका आमाहरूलाई पनि
भयानक हुनेछ। १८यस्तो घटना शीतको समयमा नहोस्
भनेर प्रार्थना गर। १९किनभने ती दिनहरूमा जुन कष्ट
हुन्छ त्यो यस्तो हुन्छ कि परमेश्वरले संसारको सृष्टि
गरेको देखि अहिलेसम्म फेरि भएको छैन। अनि यस्तो
दु:खहरू फेरि घटने छैन। २०उहाँका मानिसहरूको
निम्ति परमेश्वरले त्यो भयानक समयलाई सीमित पार्ने
निश्चय गर्नु भएको छ। यदि त्यो समय नछोटाइए कोही
पनि बाँच्ने छैन। तर परमेश्वरले आफूद्वारा चुनिएका
आफ्नै मानिसहरूका निम्ति सहायता पुर्‍याउनलाई त्यो
समय छोट्याएका हुन्। २१त्यसबेला, यदि केही मानिसहरूले
तिमीहरूलाई भने, ‘हेर, ख्रीष्ट यहाँ हुनुहुन्छ।’ अथवा,
‘उहाँ त्यहाँ हुनुहुन्छ।’ यसलाई विश्वास नगर। २२झूटो
ख्रीष्टहरू र झूटो अगमवक्ताहरू आउनेछन् अनि परमेश्वरले
चुनेका मानिसहरूलाई धोका दिनु सम्भव भए संकेत र
चमत्कारहरू गर्ने छन्। २३यसकारण होशियारी बन। यी
सब हुन अघि नै मैले सतर्क गराएको छु।
२४“तर त्यसपछिका दिनहरूमा यस्तो दु:खका समय
पछि,

‘सूर्य अँध्यारो हुनेछ, अनि जूनले पनि ज्योति
दिनेछैन।
२५ आकाशबाट ताराहरू झर्नेछन्, अनि आकाशका
सबै शक्तिहरू डगमगाउने छन्।’

यशैया १३:१०; ३४:४

२६“त्यसपछि मानिसहरूले मानिसको पुत्रलाई महान
शक्ति र गौरवका साथ बादलमा भएर आउँदै गरेको
देख्नेछन्। २७मानिसको पुत्रले आफ्ना स्वर्गदूतहरूलाई
पृथ्वीको चारैतिर पठाउनु हुनेछ। स्वर्गदूतहरूले पृथ्वीका
प्रत्येक कुनाबाट चुनिएका मानिसहरूलाई भेला गर्नेछन्।
२८“नेभाराको रूखले हामीलाई पाठ पढ़ाउनेछ: जब
नेभाराको रूखको हाँगाहरू हरियो र कलिलो हुनेछ नयाँ
पातहरू उम्रन थाल्नेछ, तब तिमीहरूले ग्रीष्म नजिक छ
भनेर बुझ्नेछौ २९त्यसरीनै जब तिमीहरू यी कुराहरू
घटेका देख्नेछौ तब तिमीहरूले पनि जान्ने छौ कि मैले
तिमीहरूलाई भनेका कुराहरूको समय नजिकमा अनि
ठीक ढोकामा छन्। ३०म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु।
यी सबै कुराहरू यही समयका मानिसहरू जीवित भएकै
बेला हुनेछन्। ३१स्वर्ग अनि पृथ्वी ध्वंस हुनेछ। तर मैले
भनेका वचनहरू कहिल्यै नाश हुने छैन।
३२“कसैले पनि त्यो दिन र समय थाहा पाउने छैन।
पुत्र र स्वर्गमा भएको स्वर्गदूतहरूले समेत त्यो दिन र
समय जान्ने छैन। त्यो दिन र समय केवल पिताले मात्र
जान्नु हुन्छ। ३३होशियार बस। सँधै तयारी बस! त्यो
समय कहिले आउने भनी तिमीले जान्दैनौ। ३४यो परदेश
गइरहेको मानिस जस्तै हो अनि जसले घर छोड्छ। त्यो
मानिसले आफ्नो नोकरहरूलाई घर जिम्मा दिएको हुन्छ।
त्यसले प्रत्येक नोकरलाई विशेष काम गर्न लाएको हुन्छ

अनि उसले पालेलाई होशियार साथ ढोकाको रक्षा गरेर
सतर्क बस्नु भनेर आज्ञा दिन्छ। ३५यसकारण तिमीहरू
सँधै सतर्क बस। यो घरको मालिक कहिले फर्की
आउला भनेर तिमीहरूले थाहा पाएकै हुँदैनौ। उ
निश्चयनै बेलुका वा मध्य रातमा, वा अति बिहानै, वा
घाम झुल्केपछि आउनेछ। ३६मालिक एक्कासि फर्किनेछ।
यदि तिमीहरू तयारी र सतर्क रहयौ भने उसले
तिमीहरूलाई सुतिरहेको पाउने छैन। ३७म तिमीहरूलाई
यसो भन्दछु, अनि प्रत्येकलाई यसो भन्दछु, 'सतर्क
बस!'"

यहूदी प्रमुखहरूद्धारा येशूलाई मार्ने योजना

(मत्ती २६:१-५; लूका २२:१-२; यूहन्ना ११:४५-५३)

१४ अब केवल दुइ दिन रहयो निस्तार* र अखमिरी
रोटीको चाड़को निम्ति। मुख्य पूजाहारीहरू र
शास्त्रीहरू येशूलाई पक्रने अनि मार्ने जाल साजीको
भयानक खोजमा थिए। २तिनीहरूले भने, "तर चाढ़को
समयमा हामीले येशूलाई पक्रन हुँदैन किनभने मानिसहरू
क्रोधित हुनेछन् अनि दङ्गा मच्याउने डर हुन्छ।"

एउटी स्त्रीद्वारा विशेष केही गर्ने चेष्टा

(मत्ती २६:६-१३; यूहन्ना १२:१-८)

३येशू बेथानियामा हुनुहुन्थ्यो। सिमोन कुष्ठरोगीको
घरमा एउटा मेचमा उहाँ खाना खाँदै हुनुहुन्थ्यो। त्यसैबेला
एउटी स्त्री उहाँकहाँ आई। त्यस स्त्रीले एउटा अति
मूल्यवान सिंगमर्मरको भुँडुल्को भरि अत्तरको सुगन्ध
भरेर ल्याएकी थिई। त्यो सुगन्ध शुद्ध जटामसीद्वारा तयार
गरिएको थियो। त्यस पछि त्यस स्त्रीले जारको बिर्को
खोली अनि येशूको टाउँकोमा सुगन्ध खान्याइदिई।
४केही चेलाहरूले जसले यी देखेर रिसाए अनि
एक-अर्कामा भन्न लागे कुरा गर्न थाले। तिनीहरूले
भने, "त्यसले किन यो सुगन्ध नष्ट गरेको? ५त्यो सुगन्ध
वर्षभरिको कमाइ हो। यसलाई बेच्न सकिन्थ्यो अनि
पैसा गरीबलाई दिन सकिन्थ्यो।" अनि तिनीहरूले त्यस
स्त्रीको कडा आलोचना गरे।

६येशूले भन्नुभयो, "त्यस स्त्रीलाई एक्लो छोड़ीदेउ।
त्यसलाई तिमीहरूले किन दिक्दारी दिइरहेछौ? त्यसले
मलाई खूबै राम्रो काम गरी। ७गरीब मानिसहरू सँधै
तिमीहरूसँग हुनेछन्। तिमीहरूले जतिबेला चाहन्छौ त्यत्तिबेला
तिनीहरूलाई मदत गर्नसक्छौ। तर म सँधै तिमीहरूसंग
हुने छैन। ८त्यस स्त्रीले मलाई जे जति गर्न सक्यी त्यत्ति
गरी। त्यसले मेरो-शरीर माथि सुगन्ध छरि दिई। त्यसले
मलाई मर्न अघिनै गाड़नको तयारीकालागि यसो गरी।
९म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। जहाँ कहींपनि सारा
संसारका मानिसहरूलाई सुसमाचारहरू प्रचार गरिनेछ,
अनि सारा जग्गामा सुसमाचारहरू सुनाऊ, त्यस स्त्रीले
गरेको कुराहरू पनि उसको संझनाका निम्ति भनिनेछ।"

येशूको शत्रुहरूलाई सहयोग गर्न यहूदा तत्पर

(मत्ती २६:१४-१६; लूका २२:३-६)

१०त्यसपछि बाह्रजना विशेष सहयोगीहरूमध्ये एकजना
चेला मुख्य पूजाहारीहरू भएकहाँ गयो। यो चेलाको
नाम थियो यहूदा इस्कारियोत। यहूदाले येशूलाई तिनीहरूको
हातमा सुम्पेको चाहन्थ्यो। ११मुख्य पूजाहारीहरू यो
सुनेर खुबै खुशी थिए। यसकोलागि तिनीहरूले उसलाई
जतिपनि पैसा दिन तयार थिए। अनि येशूलाई तिनीहरूको
हातमा सुम्पन उचित समयको प्रतीक्षा यहूदाले गरिरहेका
थिए।

निस्तार चाड़को भोज

(मत्ती २६:१७-२५; लूका २२:७-१४, २१-२३;
यूहन्ना १३:२१-३०)

१२यो अखमिरी रोटीको पहिलो दिन थियो। यो त्यस्तै
समय थियो जुनबेला यहूदीहरूले निस्तारको पाठोहरूलाई
बलिदान दिने गर्दथे। येशूको चेलाहरू उहाँकहाँ आइपुगे
अनि भने, "हामी जानेछौ अनि निस्तार चाड़को भोजन
तिमीहरूले खानको निम्ति तयार पार्नेछौं। तपाईंले
हामीहरूले कहाँ निस्तार चाडको भोज तयार गरेको
चाहनुहुन्छ?"
१३येशूले आफ्नो दुइजना चेलाहरूलाई नगर पठाउनु
भयो। उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "नगरमा जाऊ।
त्यहाँ एउटा मानिसलाई जारमा पानी बोकेर आइरहेको
भेटनेछौ। तिनको पछि लाग। १४त्यो मानिस एउटा
घरभित्र पस्नेछ। त्यही घरमा गएर त्यो घरको मालिक
संग भन: 'गुरूज्यू भन्नुहुन्छ म अनि मेरा चेलाहरू

निस्तार यहूदीहरूको महत्वपूर्ण दिन। मोशाको समयमा परमेश्वरले तिनीहरूलाई मिश्रमा दासत्वबाट मुक्त गराउनु भएको सम्झनामा यो दिन प्रत्येक वर्ष विशेष खाना खान्छन्। लेवी २३:४-८; व्यवस्था १६:१-८।

निस्तार चाडको भोज खाने कोठा कहाँ होला।’ [१५]घर मालिकले तिमीहरूलाई माथिल्लो तलाको ठूलो कोठा देखाउनेछ जो सजाएर तयार पारेको छ। हाम्रा निम्ति त्यहाँ बन्दोबस्त गर।”

[१६]यसकारण चेलाहरू गए अनि नगरमा पसे। येशूले भन्नु भएको जस्तै तिनीहरूले सबै कुराहरू भेट्टाए। यसर्थ तिनीहरूले नै निस्तार चाडको भोज तयार गरे।

[१७]साँझमा, येशू आफ्ना बाह्रजना प्रेरितहरू लिएर त्यो घरमा जानुभयो। [१८]जब तिनीहरू खाँदै थिए, येशूले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। तिमीहरू बाह्रजनामध्ये कुनै एकजनाले मलाई विश्वास घात गर्नेछौ। त्यो एकजनाले मसँगै अहिले खाइरहेको छ।”

[१९]चेलाहरू यो सुनेर खुबै दुःखी भए। तिनीहरू एक एकले येशूलाई भने, “निश्चयनै त्यो म होइन: ठीक हो?”

[२०]येशूले भन्नुभयो, “उ बाह्रजना मध्ये एक हो। उ त्यही हो जसले मसँगै कचौरामा रोटी चोप्दैछ। [२१]मानिसको पुत्र जानेछन् अनि मर्नेछन्। किनकि उनको बारेमा धर्मशास्त्रहरूमा लेखिएको छ। तर त्यस व्यक्तिलाई धिक्कार छ जसद्वारा मानिसको पुत्रलाई विश्वासघात गरिनेछ। बरु त्यो व्यक्तिलाई यो धेरै राम्रो हुनेथियो यदि त्यो पहिल्यै नजन्मेको भए।”

प्रभुभोज

(मत्ती २६:२६-३०; लूका २२:१५-२०; १ कोरिन्थी ११:२३-२५)

[२२]जब उनीहरू खाँदै थिए, येशूले केही रोटी लिनुभयो अनि त्यसको निम्ति परमेश्वरलाई धन्यवाद दिनुभयो। तब उहाँले त्यसलाई टुक्रा-टुक्रा पार्नुभयो अनि आफ्नो चेलाहरूलाई दिनुभयो। उहाँले भन्नुभयो, “यो लेऊ यो मेरो शरीर हो।”

[२३]त्यसपछि येशूले प्याला लिनुभयो अनि यसकोलागि परमेश्वरलाई धन्यवाद दिनुभयो। तब उहाँले त्यो आफ्ना चेलाहरूलाई दिनुभयो। तिनीहरूले प्यालाबाट पिए।

[२४]त्यसपछि येशूले भन्नुभयो, “यो मेरो करारको रगत हो। यो रगत धेरै मानिसहरूका निम्ति पोख्याइएको हो। [२५]म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। म यो मद्य फेरि त्यसबेलासम्म पिउँदिन जुनबेला सम्म म परमेश्वरको राज्यमा यसलाई नयाँ पिएको हुँदिनँ।”

[२६]तब तिनीहरूले भजन गाए अनि भद्रासे-डाँड़ा तिर गए।

येशूका सबै चेलाहरूले उहाँलाई छोड़े

(मत्ती २६:३१-३५; लूका २२:३१-३४; यूहन्ना १३:३६-३८)

[२७]त्यसपछि येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू सबैले आफ्नो विश्वास हराउनेछौ। यो कुरा धर्मशास्त्रहरूमा लेखिएको छ:

‘म गोठालोलाई मार्नेछु, अनि भेड़ाहरू छरस्पष्ट हुनेछन्।’

जकरिया १३:७

[२८]तर म मरेपछि, म फेरि मृत्युबाट बौरनेछु। त्यसपछि म गालीली जानेछु। तिमीहरू त्यहाँ पुग्न अघिनै म त्यहाँ पुगेको हुनेछु।”

[२९]पत्रुसले भने, “यदि सबैले आफ्नो विश्वास हराए पनि म कहिल्यै मेरो विश्वास हराउने छैन।”

[३०]येशूले जवाफ दिनुभयो, “म तिमीलाई साँचो भन्दछु। आजकेरात भाले दोस्त्रोपल्ट बास्नअघि तिमीले मलाई तीनपल्ट इन्कार्ने छौ।”

[३१]तर पत्रुसले जोर दिएर भने, “म कहिल्यै तपाईंलाई इन्कार्ने छैन यदि म तपाईंसँगै मर्न परेता पनि!” त्यसरी नै अरु चेलाहरूले पनि त्यही कुरा भने।

येशूद्वारा एकान्तमा प्रार्थना

(मत्ती २६:३६-४६; लूका २२:३९-४६)

[३२]येशू अनि उहाँका चेलाहरू गेतसमनी नाउँ भएको एउटा ठाउँमा जानुभयो। उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “मैले प्रार्थना गरिञ्जेल यहाँ बस।” [३३]येशूले पत्रुस, याकूब र यूहन्नालाई आफूसँग बोलाउनु भयो। त्यसपछि उहाँ अत्यन्त दुःखी र खिन्न हुनुभयो। [३४]उहाँले पत्रुस, याकूब र यूहन्नालाई भन्नुभयो, “मेरो आत्मा दुःखै-दुःखले भरिन लागे जस्तो छ जस्तो कि म मर्न लागे। मलाई यहीँ पर्ख अनि सतर्क बस।”

[३५]अनि येशू तिनीहरू भएदेखि केही परसम्म जानुभयो र त्यसपछि भूइँमा लड्नु भयो अनि प्रार्थना गर्नुभयो कि यदि सम्भव भएमा यही बेला उहाँको कष्टका घड़ी उहाँबाट बितेर जावोस्। [३६]उहाँले प्रार्थना गर्नुभयो, “अब्बा, पिता! सबै कुराहरू तपाइँमा सम्भव छ। कृपया मबाट यो कचौरा हटाइदिनुहोस्। तर मेरो इच्छा बमोजिम होइन, तर तपाईं जे जस्तो चाहनुहुन्छ त्यही गर्नुहोस्।”

३७तब येशू आफ्ना चेलाहरू भएकहाँ फर्केर आउनुभयो।
उहाँले तिनीहरूलाई सुतिरहेको पाउनु भयो। उहाँले
पत्रुसलाई भन्नुभयो, “शिमोन, तिमी सुतिरहेको छौ? के
मेरो निम्ति एकघण्टासम्म पनि जागा रहन सक्तैनौ?
३८जागा बस अनि प्रार्थना गर, जसमा कि तिमी
प्रलोभनमा पर्ने छैनौ। आत्मा राजी छ तर शरीर कमजोर
छ।”

३९फेरि येशू बाहिर जानु भयो अनि त्यही प्रार्थना
गर्नुभयो। ४०फेरि उहाँ आफ्ना चेलाहरू भएकहाँ फर्कनु
भयो। फेरि उहाँले तिनीहरूलाई सुतिरहेकै पाए। तिनीहरूका
आँखाहरू थकित देखिन्थे। तिनीहरूले जान्दैन थिए कि
येशूलाई के भन्नु पर्ने हो।

४१येशूले तेस्रो पटक प्रार्थना गरिसकेपछि, उहाँ
आफ्ना चेलाहरू भएकहाँ जानुभयो। उहाँले तिनीहरूलाई
भन्नुभयो, “के तिमीहरू अझै सुतिरहेको अनि विश्राम
गरिरहेका छौ? अति भयो! मानिसको पुत्रलाई पापी
मानिसहरूको हातमा सुम्पिने समय आइपुग्यो। ४२उठ!
हामी जानैपर्छ। यहाँ त्यो एकजना आउँदैछ जसले मलाई
विश्वासघात गर्नेछ।”

येशू पक्राउ पर्नुभयो

(मत्ती २६:४७-५६; लूका २२:४७-५३; यूहन्ना १८:३-१२)

४३जब येशू अझ बोलिरहेको हुनुहुन्थ्यो, यहूदा त्यहाँ
आइपुगे। यहूदा बाह्रजना चेलाहरू मध्ये एकजना थिए।
यहूदासँग थुप्रै मानिसहरू थिए। ती मानिसहरूलाई मुख्य
पूजाहारीहरू, शास्त्रीहरू र अग्रज यहूदीहरूले पठाएका
थिए। ती मानिसहरूका साथमा तरवार र घोंचाहरू
थिए।

४४यहूदाले उनीहरूलाई यो संकेत दिएका थिए। “म
जुन एकलाई म्वाईं खान्छु उही नै येशू हो। उसैलाई
पक्रनु र उसलाई लानु अनि रक्षा गर्नु।” ४५यहूदा आउन
साथ येशू कहाँ गए अनि भने, “गुरूज्यू!” त्यसपछि
उसले उहाँलाई म्वाईं खाए। ४६तब मानिसहरूले येशूलाई
अठ्याए अनि उहाँलाई पक्राउ गरे। ४७कुनै एकजना
उभिरहेको चेलाले आफ्नो तरवार निकाल्यो अनि त्यसले
प्रधान पूजाहारीको एउटा नोकरलाई हान्यो अनि उसको
कान काटिदियो।

४८तब येशूले मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू
तरवार र घोचाँहरू लिएर म कहाँ मलाई एक अपराधी
झैं मानेर आएका छौ?

४९प्रत्येक दिन म मन्दिर इलाकामा तिमीहरूसित
सिकाइरहेको हुन्छु। त्यहाँ तिमीहरूले मलाई पक्रेनौ। तर
धर्मशास्त्रहरूमा लेखिएका कुराहरू पूरा हुनैपर्छ।”
५०त्यसपछि सबै चेलाहरूले उहाँलाई छोड़ेर गए अनि
भागे।

५१एउटा जवान मानिसले येशूलाई पछ्याइरहेको थियो।
उसले खालि एउटा मलमल मात्र लगाएको थियो।
तिनीहरूले उसलाई पनि पक्राऊ गर्ने कोशिश गरे।
५२तर त्यसले त्यो मलमलको बस्त्र छाड्यो अनि बस्त्र
विहीन् भाग्यो।

येशू यहूदी प्रमुखहरूको सामु

*(मत्ती २६:५७-६८; लूका २२:५४-५५, ६३-७१;
यूहन्ना १८:१३-१४, १९-२४)*

५३येशूलाई पक्रने मानिसहरूले उहाँलाई प्रमुख
पूजाहारीको घरमा पुऱ्याए। त्यहाँ सबै मुख्य पूजाहारीहरू,
यहूदी अग्रजहरू र शास्त्रीहरू भेला भए। ५४पत्रुसले
येशूलाई पछ्याउँदै थियो, तर उ उहाँका त्यत्ति नजिक
थिएन। पत्रुसले येशूलाई प्रधान पूजाहारीको घरको चौक
नपुगेसम्म पछ्याए। त्यो त्यहाँ रक्षकसाथ बसिरहेको थियो
अनि आगो ताप्दै थियो।

५५मुख्य पूजाहारीहरू, पूजाहारीहरू र पूरा यहूदी
महासभाले येशूलाई मार्नका निम्ति येशू विरुद्ध झूटो
प्रमाण खोजिरहेका थिए। तर तिनीहरूले कुनै त्यस्तो
प्रमाण पाएनन्। ५६अनेकौं मानिसहरू आए अनि येशूको
विरुद्धमा झूटो आरोपहरू लगाए। तर ती प्रमाणहरू
एक अर्कामा मिल्दैन्थ्यो।

५७त्यसपछि केही मानिसहरू उठे अनि येशूको
विरुद्धमा झूटो साक्षी दिए। तिनीहरूले भने, ५८“हामीहरूले
यस मानिसले भनेका सुनेका छौं, ‘मानिसहरूले बनाएको
यो मन्दिर म ध्वंस गरिदिनेछु। त्यसको तीन दिनमा, म
अर्को मन्दिर बनाइदिनेछु—जुन मन्दिर मानिसहरूले बनाएको
हुँदैन।’” ५९तर यी मानिसहरूले भनेका कुरामा पनि
कोही सहमत हुने होइन।

६०त्यसपछि प्रमुख पूजाहारी सबै मानिसहरूको अघि
खड़ा भए अनि येशूलाई भन्नलागे, “यी मानिसहरूले
तपाईंको विरुद्धमा धेरै कुरा बोले। आफ्नो विरुद्धमा
आएको यस्तो आरोपहरूको विरुद्धमा तपाईंको भन्नु पर्ने
केही छ? के यी मानिसहरूले साँचो कुराहरू गरिरहेका

छन्?" [६१]तर येशू चूप चाप बस्नु भयो। उहाँले कुनै उत्तर दिनु भएन।

प्रमुख पूजाहारीले उहाँलाई फेरि अर्को प्रश्न गरे: "के तपाँई परम धन्य परमेश्वरको पुत्र, ख्रीष्ट नै हुनुहुन्छ?"

[६२]येशूले जवाफ दिनुभयो, "हो, म नै परमेश्वरको पुत्र हुँ। तिमीहरूले मानिसको पुत्रलाई सर्वशक्तिमानको दाहिने पट्टि बसेर स्वर्गको बादलसित आउँदै गरेको देख्नेछौ।"

[६३]जब प्रमुख पूजाहारीले यो कुरा सुने, उनी खूबै रिसाए। उसले आफ्नो वस्त्र च्यात्यो अनि भने, "हामीलाई अब अरू धेरै गवाहीहरूको आवश्यकता छ र? [६४]तिमीहरू सबैले यो मानिसले परमेश्वरको निन्दा गरेको सुन्यौ। तिमीहरूको के निर्णय छ?"

सबैले येशूलाई भूल ठहर गरे। अनि मारिनु पर्छ भने। [६५]त्यहाँ भएका कतिजनाले येशूलाई थुके। तिनीहरूले येशूको अनुहार छोपिदिए अनि उहाँलाई हिर्काए। तिनीहरूले भने, "तपाईं अगमवक्ता हो भनेर हामीलाई देखाउनुहोस्।" त्यसपछि सुरक्षाकर्मीहरूले उहाँलाई लगे अनि कुटे।

येशूलाई चिन्दछु भनेर भन्न पत्रुस डराए

(मत्ती २६:६९-७५; लूका २२:५६-६२; यूहन्ना १८:१५-१८, २५-२७)

[६६]त्यति बेला पत्रुस चौकमा नै थियो। प्रमुख पूजाहारीको एकजना नोकर्नी केटी त्यहाँ आई। [६७]त्यसले पत्रुसलाई आगो ताप्दै गरेको देखी। त्यो पत्रुसको नजिकै आएर हेरी।

तब त्यो केटीले भनी, "नसरतको येशूसँग तिमी पनि थियौ?"

[६८]तर पत्रुसले अस्वीकार गर्‍यो। त्यसले भन्यो, "म जान्दिन अनि बुझ्दिन कि तिमीले के भनिरहेकी छौ।" तब पत्रुस त्यो ठाउँ छोड़ेर चौकको प्रवेशद्वारतिर गए। त्यसबेला भाले बास्यो।

[६९]त्यो नोकर्नी केटीले उनलाई त्यहाँ देखी। फेरि त्यस केटीले त्यहाँ उभिरहेकाहरूलाई सोधी, "यो मानिस तिनीहरूमध्ये कै एकजना हो।" [७०]फेरि पत्रुसले यी कुरा साँचो होइन भनेर भने।

केहीक्षण पछिनै, केही मानिसहरू जो त्यहाँ उभि रहेका थिए, पत्रुसलाई भने, "हामी तिमीलाई ती मध्ये हरूको एकजना हो भनेर चिन्दछौं किनभने तिमी बासी हौ।"

[७१]त्यसपछि पत्रुसले धिक्कार्न लागे अनि उनले भने, "तिमीहरूले जुन मानिसको बारेमा कुरा गर्दैछौ तिनलाई म चिन्दिनँ भनेर परमेश्वरको नाममा शपथ खाँदछु।"

[७२]अनि तुरन्तै, दोस्त्रोपल्ट भाले बास्यो। त्यसपछि पत्रुसले येशूले भन्नु भएको अघिका कुराहरू सम्झन थाले: "दुइपल्ट भाले बास्न अघिसम्म तिमीहरूले मलाई चिन्दिनँ भनेर तीनपल्ट इन्कार्ने छौ।" पत्रुस त्यसपछि खुबै दु:खित भए अनि रून लागे।

पिलातस हाकीमद्वारा येशूप्रति प्रश्नहरू

(मत्ती २७:१-२, ११-१४; लूका २३:१-५; यूहन्ना १८:२८-३८)

१५ अति विहानै, मुख्य पूजाहारीहरू, यहूदी अग्रजहरू, शास्त्रीहरू र सबै यहूदी महासभाले योजना बनाए। तिनीहरूले येशूलाई सांग्लोले बाँधे अनि पिलातस कहाँ पुर्‍याए। तिनीहरूले येशूलाई पिलातसकहाँ सुम्पिदिए। [२]पिलातसले येशूलाई सोधे, "के तिमी नै यहूदीहरूको राजा हौ?"

येशूले भन्नुभयो, "हो, त्यो सत्य हो।"

[३]मुख्य पूजाहारीहरूले उनी विरुद्ध अनेकौं अभियोग लगाएका थिए। [४]यसर्थ पिलातसले उनलाई फेरि एक प्रश्न गरे। "के तिमी जवाफ दिन चाहँदैनौ? हेर तिनीहरूले कतिवटा अभियोगहरू तिमी विरुद्ध गरिरहेछन्।?"

[५]तर येशूले उत्तर दिनु भएन। यसर्थ पिलातस एकदमै छक्क परे।

पिलातसद्वारा येशूलाई मुक्त गर्ने चेष्टा निष्फल

(मत्ती २७:१५-३१; लूका २३:१३-२५; यूहन्ना १८:३९-१९:१६)

[६]प्रत्येक वर्ष निस्तार चाडको समयमा कैदमा परेका एकजनालाई हाकीमद्वारा जेलबाट मुक्त गरिन्थ्यो। मानिसहरूले चाहेकालाई कुनै पनि कैदीलाई उसले मुक्त गरिदिन्छ। [७]त्यसबेला बरब्बा नाउँ गरेका एकजना द्रोही अरू साथ कैदमा थियो। तिनीहरूले दङ्गामा एउटा हत्या गरेको थियो। [८]मानिसहरू उहाँकहाँ आए अनि उहाँले सँधै गरे झैं एकजना कैदीलाई मुक्त गरिदिन भनी आग्रह गरे।

[९]पिलातसले मानिसहरूलाई भने, "के तिमीहरूले यहूदीको राजालाई मैले छोड़िदिएको चाहन्छौ?" [१०]पिलातसले

यसो भने किनभने मुख्य पूजाहारीहरूले येशूलाई उनीकहाँ सुम्पिदिएको अहिंसाको (इर्ष्या) कारणले हो भनी जान्दथे। ११तर मुख्य पूजाहारीहरूले मानिसहरूलाई येशूको सट्टामा बारब्बाको मुक्तिको माँग गर्नु भनी उक्साए।

१२पिलातसले मानिसहरूलाई फेरि एकपल्ट सोधे, "तब यो मानिसलाई के गर्नुपर्ने जसलाई तिमीहरू यहूदीहरूका राजा भन्दछौ?"

१३मानिसहरू फेरि चिच्याए, "उसलाई क्रुसमा टाँग्नुहोस्।"

१४पिलातसले तिनीहरूलाई भने, "किन? उसले के त्यस्तो भूल गरेको छ?"

तर मानिसहरू झन जोर जोरसँग कराउन लागे, "उसलाई क्रुसमा टाँग्नुहोस्।"

१५पिलातसले मानिसहरूलाई खुशी तुल्याउन चाहन्थे, यसर्थ उसले बरब्बालाई तिनीहरूको निम्ति छोड़िदियो। अनि पिलातसले सिपाहीहरूलाई येशूलाई कोर्रा लगाउने हुकूम दियो। तब पिलातसले येशूलाई क्रूसमा टाङ्गनका निम्ति सिपाहीहरूको हातमा जिम्मा दियो।

१६पिलातसका सिपाहीहरूले येशूलाई हाकीमको भित्र (जसलाई प्रेटोरियम भनिन्छ) ल्याए। तिनीहरूले सबै रक्षकहरूलाई एकत्रित गरे। १७सिपाहीहरूले येशूलाई बैगुने लुगा लगाई दिए। अनि तिनीहरूले उहाँलाई लगाई दिनका निम्ति काँड़ाको मुकुट बनाए। १८त्यसपछि तिनीहरूले येशूलाई भने, "यहूदीहरूका राजा हामी तपाईंलाई सलाम गर्छौं!" १९तिनीहरूले उहाँलाई टाउकोमा कैयौं पटक लट्ठीले हिर्काए। तिनीहरूले उहाँमाथि थुके अनि घुँड़ा टेकेर उनलाई पूजा गरे। २०उहाँमाथि गिल्ला गरिसके पछि तिनीहरूले उहाँको बैगुने लुगाफाटा उतारिदिए, अनि उहाँको आफ्नै लुगाफाटा लगाइदिए। तब तिनीहरूले येशूलाई क्रूसमा झुण्ड्याउनलाई बाहिर ल्याए।

येशूलाई क्रूसमा झुण्ड्याएर मारियो

(मत्ती २७:३२-४४; लूका २३:२६-४३; यूहन्ना १९:१७-२७)

२१साइरेनीका एकजना मानिस नगरतिर जाँदै थिए। उनी आलेकजाण्डर र रूफसको बाबु शिमोन थिए। शिमोन आफ्नो खेतबाट फर्किरहेथ्यो। सिपाहीहरूले शिमोनलाई येशूको क्रूस बोक्न जबरजस्ती गरे। २२तिनीहरूले येशूलाई गलगथा भन्ने ठाउँमा पुऱ्याए। (गलगथाको अर्थ हुन्छ: "खोपड़ीको ठाँउ") २३गलगथामा सिपाहीहरूले येशूलाई मद्य पिउन वाद्य गरे। यो मदसँग मीर्र* मिसाइएको थियो। तर येशूले पिउनु भएन। २४तिनीहरूले उहाँलाई क्रूसमा काँटी ठोकेर टाँगि दिए। तब तिनीहरूले येशूका वस्त्रहरू भाग पारे तिनीहरू मध्ये अनि निर्णय गरे कि चिट्ठामा तिनीहरू प्रत्येकले के पाउछन्।

२५तिनीहरूले येशूलाई क्रूसमा टाङ्गदा बिहानी पखको नौ बजेको थियो। २६येशूको विरुद्धमा लगाइएको आरोपहरूको लिखित सूचना क्रूसमा थियो। सूचना-पत्रमा भनिएको थियो: **"यहूदीहरूको राजा।"** २७तिनीहरूले दुइजना डाकूहरूलाई पनि क्रूसमा टाँगेका थिए। तिनीहरू एकजना येशूको दाहिनेपट्टि र अर्को देब्रेपट्टि थिए। २८* २९ओहोर-दोहोर गर्ने मानिसहरू येशूलाई खिशी गर्थे। तिनीहरू टाउको हल्लाउँदै भन्दथे, "तपाईं त्यही मानिस होइनौ जसले मन्दिर भत्काएर तीन दिन भित्रै बनाइदिन्छु भन्ने? ३०अब क्रूसबाट तल ओर्लनुहोस् अनि आफैलाई बचाउनु हवस्।"

३१यस्तै प्रकारले मुख्य पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरूले येशूलाई गिज्याए। तिनीहरू एक-अर्कामा भनिरहेका थिए, "उसले अरू मानिसहरूलाई बचायो। तर आफैलाई बँचाउन सकेन। ३२यदि ऊ ख्रीष्ट, इस्राएलको राजा हो भने, ऊ क्रूसबाट तल झरेर आओस जसद्वारा हामी यसलाई देख्न सकौं अनि उसमा विश्वास गरौं।" ती जसलाई उहाँ सँगै क्रूसमा झुण्ड्याइयो तिनीहरूले पनि उहाँको अपमान गरे।

येशूको मृत्यु

(मत्ती २७:४५-५६; लूका २३:४४-४९; यूहन्ना १९:२८-३०)

३३मध्यान्हको बेला सारा देशमा अन्धकार भयो। अन्धकार तीनबजेसम्म लगातार रह्यो। ३४ठीक तीनबजे येशू ठूलो स्वरमा चिच्याउनु भयो, "एलोई, एलोई, लामा सबकथनी?" यसको अर्थ हो, "हे मेरा परमेश्वर, मेरा परमेश्वर, किन मलाई तपाईंले एकलै छोड्नुभयो?"*

३५त्यहाँ उभिरहेका केही मानिसहरूले यो सुने। तिनीहरूले भने, "सुन! उहाँले एलियालाई बोलाइरहनु भएको छ।"

मीर्र मदसँग मिसाइने एक प्रकारको दुःख भुल्ने औषधि।

पद २८ धर्मशास्त्र अनुसार उहाँलाई अपराधीहरूको साथमा राखिएको थियो। अनि धर्मशास्त्रको कुरा पूर्ण भयो।

"हे मेरा ... छोड्नुभयो?" भजनसंग्रह २२:१।

[३६]तुरून्तै एकजना मानिस दगुरेर गयो अनि एउटा
स्पञ्ज ल्याएर आयो। त्यस मानिसले स्पञ्जमा सिर्का भर्‍यो
अनि एउटा लट्ठीमा लगाएर उसले येशूलाई पिउन दियो।
त्यस व्यक्तिले भन्यो, "अब हामी पर्खौं अनि हेरौं एलिया
आएर उहाँलाई क्रूसबाट तल ओराल्ने हुन् कि होइनन्।"
[३७]तब येशू ठूलो स्वरले चिच्याउनु भयो अनि प्राण
त्याग्नु भयो।
[३८]जब येशू मर्नु भयो, मन्दिरको पर्दा टुप्पो देखि
फेद सम्म दुइ टुक्रा भएर आफै च्यातियो। [३९]सिपाहीका
अधिकारी जो येशूको अघि उभिएका थिए उहाँ कसरी
मर्नु भयो सो देखे अनि भने, "यो मानिस निश्चयनै
परमेश्वरको पुत्र हुन्!"
[४०]केही स्त्रीहरू केही पर टाडो उभिएर क्रूसतर्फ
हेरिरहेका थिए। तिनीहरूमध्ये मग्दलिनी मरियम, सालोमी,
अनि याकूब र यूसुफकी आमा मरियम पनि त्यहीँ थिई।
(याकूब उसको कान्छो छोरो थियो) [४१]ती स्त्रीहरू तिनै
थिए जसले गालीलीसम्म येशूको साथ दिएका थिए
अनि उहाँको देखभाल गरेका थिए। अरू धेरै स्त्रीहरू
पनि त्यहाँ थिए। तिनीहरू पनि येशूसँगै यरूशलेम
आएका थिए।

येशू गाडिनु भयो

(मत्ती २७:५७-६१; लूका २३:५०-५६; यूहन्ना १९:३८-४२)

[४२]यो दिनलाई तयारीको दिन भनिन्थ्यो। (जसको
अर्थ हो शबाथ दिनको अघिल्लो दिन) रात पर्दै थियो।
[४३]अरिमथियाको यूसुफ नाम गरेका मानिस साहसपूर्वक
पिलातस कहाँ गए अनि येशूको लाशको लागि विन्ति
गरे। यूसुफ यहूदी महासभाको एक प्रभावशाली सदस्य
थिए। मानिसहरूमध्ये तिनी नै एकजना यस्ता व्यक्ति थिए
जसले परमेश्वरको राज्य आउने बाटो हेर्दैथिए। [४४]येशू
अघिनै मरिसक्नु भयो भन्ने सुनेर पिलातस छक्क परे।
येशूलाई रक्षा गरिरहेको सैनिक अधिकारीलाई तिनले
बोलाए। पिलातसले येशू अघिनै मरि सके भनी उसलाई
सोधे। [४५]अनि सैनिक अधिकारीले पिलातसलाई येशू
अघिनै मरिसकेको कुरा सुनाए। यसकारण पिलातसले
यूसुफलाई नै उहाँको लाश दिने निश्चय गरे। [४६]यूसुफले
केही पातलो लुगा किनेका थिए। तिनले क्रूसबाट
उहाँलाई ओहाले अनि त्यो लुगामा उहाँलाई बेहे।
त्यसपछि यूसुफले चट्टान खोपेर बनाएको एउटा चिहानमा
उहाँलाई राखे। तब चिहानको द्वार बन्द गर्नलाई एउटा
चट्टान उहाँले पल्टाए। [४७]मग्दलिनी मरियम, र यूसुफकी
आमा मरियमले त्यो स्थान देखे जहाँ येशूलाई लेटाइयो।

येशू मृत्युबाट बौरी उठेको समाचार

(मत्ती २८:१-८; लूका २४:१-१२; यूहन्ना २०:१-१०)

१६ शबाथ दिनको अर्कोदिन, मग्दलिनी मरियम,
सलोमी र याकूबकी आमा मरियमले केही
सुगन्धित वस्तुहरू किने। तिनीहरूले ती सुगन्धित वस्तुहरू
येशूको शरीरमा लगाइदिन चाहन्थे। [२]सप्ताहको पहिलो
दिनको एकदमै बिहान, तिनीहरू चिहानमा गइरहेका
थिए। यसबेलासम्म घाम झुल्केकै थिएन। [३]ती स्त्रीहरू
एक-अर्कामा कुरा गर्दै थिए, "चिहानको ढोकामा त्यहाँ
एउटा ठूलो ढुंगा छ। कसले त्यो ढुंगा हाम्रो निम्ति
पल्टाइदेला?"
[४]जब स्त्रीहरूले देखे तिनीहरूले ढुंगा हटाइएको
पाए। त्यो ढुंगा अति ठूलो थियो, तर ढोकाबाट यसलाई
पल्टाइएको थियो। [५]तिनीहरू चिहान भित्र गए। त्यहाँ
तिनीहरूले एकजना सेतो वस्त्र लाएको जवान मानिसलाई
चिहानको दाहिने पट्टि बसिरहेको देखे। ती स्त्रीहरू
डराए। [६]उसले भने, "डराउनु पर्दैन। तिमीहरूले नासरतको
येशूलाई, खोजिरहेछौ जसलाई क्रूसमा टाँगेका थिए।
उहाँ मृत्युबाट बौरी उठ्नु भएको छ! उहाँ यहाँ हुनु
हुन्न। हेर, यहाँ त्यो स्थान छ जहाँ उहाँलाई मृत्यु पछि
राखिएको थियो। [७]अब जाऊ अनि उहाँका चेलाहरूलाई
खबर गर। अनि पत्रुसलाई पनि भनिदेऊ। तिनीहरूलाई
भनिदेऊ, 'येशू गालीली जानु भइरहेको छ। तिनीहरू
पुग्नुभन्दा अघिनै उहाँ त्यहाँ हुनु हुनेछ। उहाँले अघिबाटै
तिमीहरूलाई भने झैं उहाँलाई त्यहाँ देख्न पाउने छौ।'"
[८]ती स्त्रीहरू खूबै डराए अनि अल्मलमा परे।
तिनीहरूले चिहान छोड़े अनि दगुरे। डरको कारणले के
घटना भएको थियो त्यसबारे तिनीहरूले कसैलाई केही
भनेनन्।

---

*(प्रस्तुत पुस्तकमा मर्कूसको पुराना ग्रीक प्रतिलिपीहरू
यहाँ शेष हुन्छ।)*

केही चेलाहरूले येशूलाई देख्छन्

(मत्ती २८:९-१०; यूहन्ना २०:११-१८; लूका २४:१३-३५)

[९]सप्ताहको पहिलो दिनमा येशू मृत्युबाट बौरी उठ्नु
भयो। उहाँ पहिले मरियम मग्दलिनी सित देखा पर्नु

भयो। जसबाट उहाँले सातवटा भूतहरू निकाल्नु भएको
थियो। [१०]जब उसले येशूलाई देखी तिनी गईन अनि
उहाँका चेलाहरूलाई भनी। उहाँका चेलाहरू उहाँका
निम्ति दु:खी भएर विलाप अनि रोइ-कराई गरिरहेका
थिए। [११]मरियमले येशू जीवित नै हुनुहुन्छ भनेर खबर
गरिन अनि उनीले उहाँलाई देखें भनी तिनीहरूलाई
भनिन। तर चेलाहरूले उसलाई विश्वास गरेनन्।

[१२]त्यसपछि ती दुइ बाहिरखेतमा हिंड्रिरहेका बेला
उहाँ तिनीहरूप्रति अर्को रूपमा देखा पर्नुभयो। तर उहाँ
मारिन अघिको समयको जस्तो देखिँदैनथ्यो। [१३]ती
चेलाहरू फर्केर गए अनि अरू चेलाहरूलाई यी
कुराहरू वर्णन गरे। तर तिनीहरूले पनि विश्वास गरेनन्।

येशू प्रेरितहरूसंग कुराकानी गर्नु भयो

(मत्ती २८:१६-२०; लूका २४:३६-४९; यूहन्ना २०:१९-२३, प्रेरित १:६-८)

[१४]पछि आफ्ना एघारजना चेलाहरू प्रति देखापर्नु
भयो जब तिनीहरू खाँदैथिए। येशूले तिनीहरूमा विश्वास
कम भएकोमा अनि जसले उहाँलाई बौरी उठेको देखेर
दिएको समाचारमा विश्वास नगरेकोमा तिनीहरूको
आलोचना गरे।

[१५]येशूले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, "सारा संसारको
हरेक स्थानमा जाऊ र प्रत्येकलाई सुसमाचार प्रचार गर।
[१६]जसले विश्वास गर्छ अनि बप्तिस्मा लिन्छ त्यो बाँच्ने
छ। तर जसले विश्वासै गर्दैन भने दोषी हुनेछ। [१७]अनि
विश्वास गर्ने मानिसहरूले प्रमाणका निम्ति यी कुराहरू
गर्नेछन्। तिनीहरूले दुष्टात्माहरू मेरो नाउँमा भगाउने
छन्। तिनीहरूले कहिल्यै नसिकेका भाषाहरू बोल्नेछन्।
[१८]तिनीहरूले यदि सर्पहरू समाते पनि तिनीहरूलाई
चोटपटक लाग्नेछैन। यदि तिनीहरूले घातक विष पिए
पनि तिनीहरूलाई कुनै हानि हुनेछैन। यदि तिनीहरूले
आफ्ना हात रोगीहरू माथि राखे भने तिनीहरू निरोगी
हुनेछन्।"

येशूको स्वर्गारोहण

(लूका २४:५०-५३; प्रेरित १:९-११)

[१९]यी सबै तिनीहरूलाई भानिसके पछि प्रभु येशूलाई
स्वर्गतिर लगियो। त्यहाँ येशू परमेश्वरको दाहिनेपट्टि बस्नु
भयो। [२०]चेलाहरू पृथ्वीको सबै कुनामा गए अनि
सुसमाचार प्रचार गरे। अनि परमप्रभुले तिनीहरूलाई
सहायता गरे अनि चमत्कार गर्ने शक्ति चेलाहरूलाई
दिइएकाले सुसमाचार प्रमाण भए।

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center
Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center
All rights reserved.

These Scriptures:
- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online add space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center
P.O. Box 820648
Fort Worth, Texas 76182, USA
Telephone: 1-817-595-1664
Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE
E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: http://www.wbtc.org

Order online – To order a copy of our texts online, go to: http://www.wbtc.org

Current license agreement – *This license is subject to change without notice. The current license can be found at:* http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from: http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from: http://www.adobe.com/products/acrobat/acrrasianfontpack.html